UPT

U PRAVI TRENUTAK

Ivan Valentin

MARIJA, KRALJICA SVIBNJA

MISLI ZA SVAKI DAN U SVIBNJU

Ivan Valentin

MARIJA, KRALJICA SVIBNJA

Misli za svaki dan u svibnju

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK
382

Uređuje i odgovara
IVAN ZIRDUM

Izdavač
Karitativni fond UPT
NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU
ĐAKOVO

Naklada 1000

Tisak: Tipografija d.d. Đakovo

IVAN VALENTIN

MARIJA, KRALJICA SVIBNJA

Misli za svaki dan u svibnju

ĐAKOVO, 2000.

Prvi izvorni tekst priredio je don Ivan Valentin, župnik i tiskao u »Hrvatskoj knjižari«, Split 1923.

Tekst za novo izdanje preuredio je i pripravio Ivan Zirdum, urednik Knjižnice »U PRAVI TRENUTAK«. Skromni prilog dušobrižnicima i vjernicima za Marijin mjesec svibanj.

Lektorirao i korigirao
IVAN ZIRDUM

ISBN 953-208-004-X

Knjiga se može naručiti na adresu:

Knjižnica
U PRAVI TRENUTAK
31400 ĐAKOVO, pp 51
Tel.: (031) 813-502; 811-774 + faks

PREDGOVOR

Svibanj, najljepši mjesec u godini, posvećen je od davnine širom kršćanskog svijeta Mariji, Kristovoj i našoj Majci.

Kršćanski se puk sabire kroz sve dane u tom mjesecu u crkvu, oko oltara, slike ili kipa Bl. Dj. Marije, Njoj se u čast mole Litanije, pjevaju pjesme i nižu mnogobrojni zazivi i prošnje.

U tom se ozračju pobožnosti u blizini Nebeske Majke oživljuje naša vjera, učvršćuje ufanje i ražaruje ljubav. Mnogi se grešnici raskajano obraćaju, ispovijedaju i stvaraju čvrste odluke za bolji život.

Kako da se te tako prikladne zgode ne upotrijebe za duhovne nagovore, poticaje uz već uobičajene pobožnosti, koje se obavljaju u čast Mariji svakodnevno u mjesecu svibnju. Na tu misao dolaze svi dušobrižnici, predvoditelji župskih zajednica. Ta stalo im je da svaku prigodu blagotvorno iskoriste za obnovu i duhovni rast svojih vjernika. Svjesni su koliko im upravo Marija, naša nebeska Majka i zagovornica može u tom pomoći.

Stoga su se i u našem narodu pojavljivali spisi, mali priručnici koji bi u tom bar malo mogli pripomoći svećenicima. I Ivan Valentin, župnik, napisao je s tom nakanom knjižicu »Marija Kraljica Svibnja«. Tekst te knjižice poslužio je kao podloga ovoj knjižici. Nismo njegovu mogli doslovce uzeti, jer je trebalo mnoge stvari posuvremeniti i približiti današnjim potrebama.

1. svibnja

MARIJA JE BEZGREŠNA

Marija je već od prvog časa svog začeća bila sveta, izuzeta od svake ljage izvorne krivice naših praroditelja. To je veliko djelo Očeve milosti.

Otac je nebeski Mariju odabrao da bude majkom njegova Sina. Stoga ju je uresio već od prvog časa njezina života, u utrobi njezine majke Ane, izuzetnom milošću, izuzećem od nasljedne krivice Adama i Eve, kako je i dolikovalo njezinu veliku odstojanstvu za koje ju je Otac predvidio: da postane majka njegova Jedinorođenca, Isusa.

Tako je Marija predviđena da postane u navedenom smislu posrednica između Oca nebeskog i ljudi, jer će nam po njoj doći Isus, Spasitelj svijeta. I stoga ju je razloga odlikovao da bude urešena izvanrednom milošću, kao ni jedna druga ljudska osoba na zemlji. Ta odabrana je da na svoj način najtješnje sudjeluje s Isusom u otkupljenju čovječanstva. Po Mariji nam dolazi Spasitelj, pun milosti i istine, da podari svim ljudima vječni život. Od te njegove punine i Marija je primila milost već u času svoga začeća. Stoga je s pravom pozdravlja anđeo Gabriel: »Zdravo, milosti puna!«

Uslijed osobite Očeve povlastice, a s predviđanjem Marijina božanskog materinstva, Marija je začeta – kako već napomenusmo – bez ljage istočne krivice. To je vjera već prvotne Crkve. Tu istinu kao članak vjere, obvezatan za sve katolike, proglasio je papa Pio IX. 1854. god. A u Lurdu, pri svom ukazanju maloj Bernardici, potvrdila ju je sama Blažena Djevica 1858., kad je na Bernardičin upit da joj kaže svoje ime odgovorila: »Ja sam Bezgrešno Začeće.«

Mnogi su sveci zanosno štovali Bezgrešnu Djevicu. Sv. Bonaventura u svojim spisima kliče ovako o Mariji: Sva si lijepa, o Marijo, i na tebi nema nikakve ljage. Na drugom mjestu piše: Marija je sama prečista, očuvana od istočnog grijeha. Mnogi pape dijelili su oproste onima koji štuju Bezgrešno Začeće. Uzvisivali su ga u svojim djelima i umjetnici kao: Dante, Tasso, Ticijan, Mikelanđelo, Rossini, Mozart i mnogi drugi. Kad je Kolumbo otkrio prve otoke Amerike, jedan od njih je posvetio Bezgrešnoj.

I na nama je da danas, na prvi dan Marijinog mjeseca svibnja, uveličamo veliko djelo Oca nebeskog, Bezgrešno Začeće Blažene Djevice Marije i da uz Marijin zagovor zdušnije poradimo na izgradnji svoje vlastite svetosti uz pomoć božanske milosti.

Poticajni primjer

Godine 1274. rodio se u Engleskoj u selu Duns Ivan Scott. U mladosti je čuvao ovce. Jednom zgodom susretoše ga dva franjevca i u razgovoru s njim upoznaše da je oštrouman mladić. S dopuštenjem njegovih roditelja povedoše ga u svoj samostan da ga izobraze u nauku.

Ivan je dobro učio i svi su se čudili njegovom dubokom shvaćanju. Starješine ga poslije poslaše na sveučilište u Oxford. Na početku ništa nije razumijevao. To je bilo časovito Božje pripuštenje. Videći Ivan da ga drugovi ismjehivaju, pa i učitelji, pouzdano se obrati Bezgrešnoj. Dugo se molio i činilo mu se je sve bez uspjeha. Kad je opet jednog drugog dana molio u vrtu, iznenada upadne u dubok san. To nije bilo ništa drugo nego nadnaravno uzdignuće duha, u kojemu mu se ukaže Marija u liku one žene koju je apostol Ivan vidio i opisao u svojoj knjizi Otkrivenja, koja je bila obećana Adamu i imala satrti glavu paklene zmije.

Nakon toga viđenja Ivanu se prosvijetli pamet tako da je već u devetnaestoj godini postao profesor oxfordskog

sveučilišta a kasnije dospio na najznačajnije sveučilište u Parizu. Tu su najučeniji teolozi raspravljali o Bezgrešnom Začeću. Nasuprot mnoštvu protivnika i uz veliko prisustvo svijeta Ivan je branio vjersku istinu: da je Marija začeta bez izvorne krivice. Protivnici nisu mogli odoljeti njegovu utemeljenu dokazivanju, priznali su svoju zabludu a Ivana nazvali Dubokoumni Naučitelj. U Crkvi se sve više štovalo Bezgrešno Začeće tako da je papa Pio IX. godine 1854. 8. prosinca tu vjersku istinu proglasio člankom vjere, koju je svaki katolik obvezan vjerovati.

Koji su bili prisutni toga dana u crkvi sv. Petra u Rimu svjedoče da im se Papa u času proglašenja učinio posve preobražen. Lice mu je sjalo nekim nadnaravnim sjajem, a niz lice su mu klizile suze od radosnog ganuća. Glas mu je podrhtavao od uzbuđenja. Sam Papa je poslije pripovijedao da se neda izreći ljudskim jezikom što je u tom trenutku osjećao: »Bog je tako prosvijetlio moj duh u onom času da sam jasno upoznao Marijinu čistoću i bio sam obasut neizrecivom nasladom, koja se može kušati i uživati samo u nebu.«

2. svibnja

MARIJA JE BOŽJA I NAŠA MAJKA

U Apostolskom vjerovanju, u obrascu koji ukratko sadržava sve što se ima vjerovati, stoji u drugom članku: »I u Isusa Krista, Sina njegova jedinorođenoga, Gospodina našega, koji je začet po Duhu Svetom, rođen od Marije Djevice«.

Prevelika je zaista počast za Mariju biti Majka Božja. A time je postala i našom Majkom te joj se kao takvoj možemo utjecati u svakoj svojoj potrebi i nevolji. Njezinim dvojakim materinstvom postasmo svi bliži Bogu. Danas nam je razmisliti o Mariji kao Majci Božjoj i Majci našoj.

Opći crkveni sabor u Efezu 431. god. jednoglasno je zaključio da je Marija Majka Božja i da svaki član Crkve mora to vjerovati. Nauk sabora oslanja se na od Boga objavljenu istinu koju Crkva čuva i tumači. Tu nauku su potvrdili i sljedeći opći crkveni sabori.

To naviješta već prorok Izaija riječima: »Evo, začet će djevica i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel!« (7,14). Emanuel znači »Bog s nama«. To se proročanstvo vjerno ispunilo na Mariji. Anđeo ju je pozdravio i rekao: »Evo, ti ćeš začeti i roditi Sina, komu ćeš nadjenuti Ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Previšnjega... Duh Sveti sići će na te... zato će se dijete koje ćeš roditi zvati svetim, Sinom Božjim« (Lk 1,31-35).

Riječ Božja jasno svjedoči da je Marija začela i rodila Sina Božjega koji je od Marije pri začeću uzeo na se potpuno čovještvo. Zato Mariju s pravom nakon poroda zovemo Majkom Isusovom ali i Majkom Božjom, jer je Isus

vječni Sin Očev. Ni jedna zemaljska majka ne može se u tom pogledu usporediti s Marijom.

No, Marija je i naša majka. Sv. Bernard smatra da je postala našom majkom čim je odgovorila anđelu Gabrielu: »neka mi bude po riječi tvojoj!« (Lk 1,38) i da nas je još tada svojim pristajanjem sve nosila na svom srcu kao dragu djecu. Ona je naša Majka zato što nas je, kako kaže Del Corona, s ljubavlju začela, s teškoćom nosila a s bolima porodila. Sv. Bernardin Sijenski kaže ovako: kad je Marija izgovorila svoj *neka bude,* nije samo začela Sina Božjega, nego je s njim začela i sve one koje je On imao otkupiti. Ta velika istina mora napunjati veseljem svakog kršćanina, jer je Majka Božja i naša Majka. Nama je Isus pod križem ostavio svoju Majku kad je rekao Ivanu: »Evo ti majke!« Tim kao da je htio reći: Ivane, ja idem k Ocu i ostavljam ju tebi kao najmilijem učeniku. Od sada će ona biti tebi majkom, a ti njezinim sinom. Neka bude ona majka svih koje ću otkupiti ovom žrtvom na križu, a po tebi kao mom učeniku neka budu svi njezina djeca, koji povjeruju u Evanđelje.

Stoga joj možemo pouzdano klicati sa sv. Efremom: »O Marijo, Ti si spas svega čovječanstva. Tvoje ime na mojim usnama, toga imena puno mi je srce i duša. O, kad bih mogao tvoje ime imati na ustima pri svršetku svoga života«.

Poticajni primjer

Početkom 5. stoljeća bio je biskupom u Carigradu Nestorije. On je počeo, nasuprot starodrevnoj predaji, propovijedati novi nauk o Mariji. Učio je naime da je Marija rodila Krista samo kao čovjeka a ne kao Boga. Tako joj ne bi pripadao naslov Majka Božja nego samo Majka Kristova.

22. lipnja 431. god. sabrali su se biskupi na opći sabor u Efezu i vijećali o nepatvorenom nauku Crkve o Marijinom božanskom materinstvu. Sve do mrkle noći trajalo je

vijećanje a narod je vani strpljivo čekao obavijesti o odluci. Napokon se vani čuo glas da ja sabor osudio Nestorijev krivi nauk i da je svečano zaključio da je Marija Majka Božja. Sav narod je oduševljeno zapljeskao rukama u znak odobravanja biskupima koji su izlazili iz dvorane gdje se održavao sabor. Štoviše, svečano su osvijetlili sve ulice i prozore na kućama u gradu Efezu.

To veliko slavlje lijepo je opisao sv. Ćiril: »O efeški grade, sretni i blagoslovljeni! Ti si vidio tolike časne Oce Crkve i tolike branitelje Marijina materinstva«. I mi danas možemo tako klicati baštineći vjerovanje tog glasovitog sabora. Na Mariji su se tog dana posebno ispunile riječi Sv. pisma: »Odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom« (Lk 1,48).

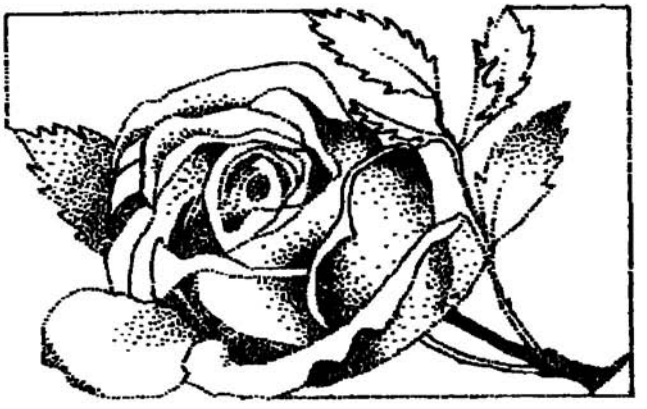

3. svibnja

SRCE MARIJINO, MIR KRŠĆANSKIM DUŠAMA

Isus je otkupljenjem ljudskog roda donio svima mir i duševno zadovoljstvo, jer ih je oslobodio od jarma grijeha i nepravde. Navijestio nam je Evanđelje, radosnu vijest, putokaz za ispravan i sretan život. Dao je svojim Apostolima a i svima nama mir kakav svijet ne može dati, mir u srcima, mir u savjestima.

I današnjem svijetu jest upravo ono najpotrebnije: takav mir s Bogom i svojom savješću. Da postigne taj željeni mir, pomoći će mu srce Marijino.

Za kuću u kojoj vlada nemir i nesklad kaže se da je pravi pakao. I jest. Svatko je u toj kući nezadovoljan, svatko nemiran i kod zajedničkog stola i kod obiteljskog razgovora. Svi su mrka pogleda, bez topline ljubavi, bez sreće i bez napretka. Ali još je mučnije i nesnosnije kad u samom srcu, u duši i savjesti zavlada nemir. Kad smo svjesni da smo učinili zlo i teški grijeh, tad nam se javlja žalac koji bode srce kao trn. Ta nutarnja bol često tako boli i uznemiruje da mnogi jadni ljudi, ako se ne oslobode od grijeha, padaju u zdvojnost, gube vjeru i postaju nesretnici.

Svaki pravi kršćanin mora znati da je srce Marijino blago srce Majke, koja miluje i pomaže svoju djecu. K njoj se svaki utječe u takvim nemirima srca i uočava put da se spasi te da ne upadne u očajavanje. Prava pobožnost prema Majci Mariji zgodno je i uspješno sredstvo da dobijemo pokoj svojim dušama, koji nam nitko u svijetu ne može dati nego jedino Otac nebeski. Dobri su nam ljudi utjeha, ali ni izdaleka ne mogu izliječiti u nama duševni nemir, što je samo Bogu moguće.

Marija je po Kristu mirotvorcu postala Kraljica mira. Zato će njezinim zagovorom doći obilat mir u nemirna srca. Ta srca će naći pokoja u njezinom majčinskom srcu, u svom iskrenom kajanju za grijehe.

Kad je Isusu neka žena iz naroda uskliknula: Blažena utroba koja te je nosila, ovako je odgovorio: Blaženi koji štuju riječ Božju i čuvaju je. Blaženstvo i mir je u slušanju Božje riječi, Božjih zapovijedi i održavanju istih u srcu, da budu kao pravilo našega života.

Povijest raznih događaja ili izvanrednih milosti, koje su se po Marijinu zagovoru ostvarile, svjedoče da su mnoge duše našle pravi mir u molitvi pred Gospinim likom. Mnogi razdori, koji su mučili duše, prestali su uslijed Marijine pomoći i zazivanja i utjecaja njezinu Srcu. Srce je Marijino bilo puno osjećaja i ljubavi prema ljudima dok je ona boravila na zemlji. Ona je osjećala ljudske nevolje i slabosti, ljubila sve učenike Isusove kao rođena majka svoju djecu. Molila je s njima, živjela s njima i trpjela zajedno s njima. Sve to ona ne zaboravlja ni danas kao Kraljica u nebu. Njezino je srce uvijek otvoreno za sve naše vapaje i nevolje. Svaki dan kršćani mole: Sveta Marijo, Majko Božja moli za nas grješnike. Molimo je pouzdano svakodnevno za istinski mir u svojim srcima i u cijelom svijetu.

Poticajni primjer

U švicarskom gradu Lausani, na sjeveru ženevskog jezera, nalazila se bolesna neka djevojka katoličkih roditelja. Bila joj je neophodna teška operacija. Na tu vijest bolesnica se uznemirila i još gore osjećala. Liječnik je tražio način da je smiri. U tu svrhu dao joj je pozvati svećenika. Ona se skrušeno ispovjedi. U dušu joj s milošću Božjom i utješnim svećenikovim riječima dođe neslućena jakost. Češće je pogledavala na sliku prečistog srca Marijinog, koju joj je svećenik donio i zahvaljivala Majci koja joj je isprosila mir.

4. svibnja

MARIJA JE PRIJESTOLJE MILOSTI

Pripovijeda se da je jedan svetac u Španjolskoj u mističnom viđenju vidio Mariju kako svojim plaštem pokriva svijet, i svi koji su se našli pod plaštem bili su blagoslovljeni.

Kad je Marija bila uznesena na nebo i okrunjena kao Kraljica, postala je moćna zagovornica za sve koji joj se utječu za pomoć. Krist po njezinu zagovoru dijeli svoje milosti ljudskom rodu. Tako je Marija u neku ruku prijestolje milosti za molitelje sa zemlje.

Duh je Sveti nju nadario u pravom času života povlasticom ne samo da ne bude podložna istočnom grijehu, nego ju je uresio i svim milostima. Sin se je Božji tu ponizio svojim utjelovljenjem samo da može pomoći ljudima i utemeljiti svoju Crkvu, po kojoj će spasavati ljude. U toj Crkvi posebno mjesto zauzima Marija.

Marija moli za Crkvu na zemlji, kako je to činila još za zemaljskog života s apostolima. Moli za obraćenje grešnika, njihovo posvećenje i spasenje. Njezino je srce uvijek otvoreno da nas primi, brani i tješi. Ne zanemaruje nikoga koji joj se utječe za pomoć. Sv. Bernard tvrdi da se nikad nije čulo da je ona koga zapustila. Ne može majka ne uslišati svoje dijete. A ona je naša nebeska Majka, koja je za sve nas stajala pod križem, a sada u slavi zauzima se za nas kod svojega Sina.

Povijest nam kršćanstva svjedoči o Marijinoj pomoći pojedincima i čitavim narodima. Zato je Crkva pridala Mariji mnoge nazive koji očituju njezino zauzimanje za nas

i uvela neke svetkovine na uspomenu velikih milosti što nam ih je ona isprosila svojim zagovorom. Tu se ističe naziv kojim je oslovljavamo: prijestolje Božje milosti. Time nam se preporuča da pouzdano molimo Mariju za svaku milost.

Koliko je za nas utješno što imamo na nebu sjajno prijestolje Kraljice, pred koje možemo položiti svaku prošnju, svaku našu molbu u svim nevoljama i potrebama. Isus na prošnju svoje Majke uslišava molbe molitelja.

Pristupimo i mi pouzdano k prijestolju milosti Božje majke i iskažimo joj sve naše potrebe i bit ćemo uslišani. Ona je naša ljubezna majka, majka milosrđa, kojoj Bog neće ništa uskratiti, samo treba da i naše srce odgovori, da i mi budemo dostojni primiti milost po mukama Majke Božje.

Poticajni primjer

U 12. stoljeću živio je u Poljskoj mladić Stanislav Kostka, plemenit, dobar i pobožan. Bog mu je zarana iskazao svoju veliku milost, da ga što više sebi zbliži. U tom mu je svojom pobožnošću i odgojem pomagala i njegova zemaljska majka. Postao je silno odan Mariji, svojoj nebeskoj Majci.

Odazvao se duhovnom pozivu, ušao u Družbu Isusovu. Tu se vježbao u kreposnom životu. Žarkom je ljubavlju plamtio za Marijom, nebeskom Majkom, kao da joj se pripremao u pohode. Ona ga je pozvala. I na blagdan Gospina uznesenja, u 18. godini života, pozvan je da ovaj zemaljski život zamijeni s ljepšim u slavi neba. Gospa ga je privela Isusu, izvoru sreće i radosti.

5. svibnja

MARIJA JE MAJKA MILOSRĐA

Uzvišena je u nebesku slavu, blaga i bogata milosrđem za sve nas nevoljne. Ta nas istina silno tješi. Imamo oslonac na nebu preko kojeg možemo isprositi milosrđe za sve. Stoga je Crkva naziva: Zdravo Kraljice, Majko milosrđa!

Marija je Kraljica ne da sprovodi zakon i pravdu nad grešnicima, nego da kao Majka milosrđa prosi oproštenje i milost svima koji je zazivlju. Gospodin dijeli po mukama svoje Majke obilje milosrđa raskajanim grešnicima. Marija nas želi u svemu pomoći i majčinski otrti svaku našu suzu.

Isus, naš i njezin Spasitelj, poštuje svoju Majku, osluškuje i ispunjava njezine molbe. Ona mu je zemaljski život darovala i pratila ga vjerno sve do Kalvarije, do zadnjeg izdisaja na križu. Ako itko, onda će to on uvijek biti spreman zahvaljivati svojoj Majci i uslišavati njezine zagovore, ako je to na veću slavu njegova Oca i za naše spasenje.

U objavi sv. Brigiti Marija sama ističe: »Ja sam Kraljica neba i majka milosrđa. Ja sam veselje pravednika i vrata koja vode Bogu grešnike. Nesretan će biti onaj tko mi se ne utječe, jer sam puna blagosti za grešnike.«

Stoga se ohrabrimo Majčinim riječima. I kad vidimo da nas straše naši grijesi, utecimo se njoj poniznim srcem i skrušenom molitvom, Obraćeni grešnici bit će u nebu najljepša kruna Mariji, Majci milosrđa. Njihovo obraćenje bit će i zasluga Marijina milosrđa, što će i njih i nju uvijek radovati.

Poticajni primjer

Jedna pobožna redovnica priča kako joj se javila neka duša iz čistilišta. Spomenula joj kako se zove i kako svi znaju da je grešnim životom pošla s ovoga svijeta. Ali u zadnji čas pomogla ju je Marija, kojoj se u svojoj ostavljenosti od svih obratila za pomoć. Gospa me je tada potakla da se savršeno pokajem za svoje grijehe. Tako sam se uz njezinu pomoć spasila od vječne propasti.

6. svibnja

MARIJA JE MAJKA LIJEPE LJUBAVI

Najljepša odlika srca jest ljubav. Po njoj svako ljudsko biće može postati uzvišeno nad svim zemaljskim stvarima. Što je ljubav savršenija i urednija, to su i djela ljudska savršenija. Ljubav je požrtvovna i zauzeta, ne gleda na žrtve. Uvijek potiče na dobro. Ljubav pokreće samozataju, djela milosrđa, žrtve i mučeništva. Ako iskru prave ljubavi nalazimo u običnih ljudi, kako da to ne uočimo kod Marije. U njoj kraljuje ljubav na izvanredan način. Zato je Crkva i naziva majkom lijepe ljubavi.

Anđeo je oslovljava »milosti puna«. Ta sam ju je Bog izabrao za svoje prebivalište. Potpomagao je da napreduje u svetosti, blagosti i ljubežljivosti. Nitko je nije mogao dostići u ljubavi prema Bogu. Mogli bismo je još nazvati uz »milosti puna« i ljubavi puna. Ona je Majka ljubavi. Duh Sveti je neprestano podržavao i grijao Marijino srce nepatvorenom ljubavlju. On je usavršio Mariju kao prečisto zlato te njezino srce odlikovao gorućom ljubavlju.

Poznavanje Boga jest temelj prave ljubavi (usp. 1 Iv 4-8), a tko ne ljubi Boga, taj ga nije poznavao. Marija ga je poznavala kao ni jedno drugo stvorenje i zato ga je više nego itko ljubila. Poznavala ga je kao Stvoritelja, kao dobrog i milosrdnog Oca, koji je iz same ljubavi stvorio čovjeka, a sav svijet za čovjeka. Dobro ga je upoznala kao Otkupitelja jer je u tom otkupljenju i sama sudjelovala. Božjoj ljubavi odgovorila je onom ljubavlju koju Crkva naziva lijepom i ugodnom.

Danas je velika opasnost da umjesto Boga ljubimo stvorenja, prolazne i nevrijedne stvari, gubeći pri tom sklad

i duševni mir. Kad ljubav ne smatra Boga središtem mišljenja i djelovanja, tada ne može biti ni blagotvorna niti ostvarivati dobra djela.

Pravo je napisao sv. Augustin, da prava ljubav ne može živjeti bez trpljenja i žrtava. Koje će žrtve i samoprijegore ostvariti ljubav bez Boga? Marija je najbolje uredila svoje srce prema Bogu i zato ga ljubila. Njezino je srce bilo čisto i zato je bilo otvoreno za božansku ljubav. Slijedili su Mariju u takvoj ljubavi mnogi sveci i dostigli velik stupanj savršenosti. Svi smo pozvani da slijedimo svoju Majku u ljubavi.

Poticajni primjer

Glasoviti učenjak Albert Veliki u 12. stoljeću već od 16 godina uđe u red sv. Dominika. Teško mu je bilo učiti. Bio je u napasti da napusti samostan i već se na to pripremao. Kad jedne noći usni san. Ugleda divnu gospođu – Mariju. Pade pred njom na koljena i zamoli pomoć u svladavanju nauka. Djevica mu obeća i iščeznu. On se probudio zadovoljan. Od tada poče učiti s velikom lakoćom te je sve zadivio svojom dubokoumnošću. Za svog je života napisao brojna učena djela. Priznavao je da mu je Marija ulijevala u pamet svjetlost. Ljubio je Mariju sinovskom ljubavlju i uvijek joj odavao veliku čast i štovanje. Umro je na glasu svetosti u odanoj pobožnosti prema Mariji, Majci lijepe ljubavi.

7. svibnja

MARIJA JE NAŠ ŽIVOT

Marija kao moćna zagovornica kod svog sina pribavlja uslišanje moliteljima, oproštenje raskajanim grešnicima. Po milosti njihove duše ožive za novi život. Stoga je vapio sv. Bonaventura: Čujte vi svi koji se želite spasiti: častite Bl. Djevicu i naći ćete život duše i dostignut ćete život vječni.

Marija je naš život, jer nam zagovorom postiže oproštenje grijeha i ustrajnost u dobrim djelima. Isus je došao na svijet da ga otkupi od grijeha i da mu pruži sredstvo spasenja. Budući da je njegova Majka bila dionica našeg otkupljenja, darovao joj je mogućnost velikog zagovora za grešnike. Sv. Bernard pozivlje sve grešnike da traže milost po Mariji, jer ako smo mi izgubili milost, Marija ju je našla. Crkva je u tom osvjedočena pa moli: podaj, molimo te Gospodine, da mi koji častimo uspomenu svete Bogorodice, oslobodimo se od grijeha njezinim zagovorom.

To je onaj život kojeg nam ona zagovara na temelju našeg skrušenog pokajanja za grijehe. Ona nam prosi od Boga milost da se riješimo grijeha i da opet oživimo Božjom milošću na novi život. To se neprestano ponavlja. Uvijek će posredovati mrtvim kršćanskim dušama život, kad god je zaprose i k njoj se obrate.

Marija nam daje život i time što nam posreduje ustrajnost u dobrim djelima. To je najveći Božji dar što ga čovjek može posjedovati. Po riječima trid. sabora to je dar od samog Boga darovan, jer mi ne možemo toliko zaslužiti. Kako je sigurno da nam Bog dijeli obilje milosti preko

Marije, tako je sigurno da će nam on udijeliti i veliki dar ustrajnosti u dobru preko Marije. Tomu se sigurno može nadati svaki kršćanin koji to pouzdano traži i moli od Marije.

Da se održimo u ustrajnosti, valja nam se čuvati u Božjoj milosti, boreći se protiv grijeha. To ćemo postići postojanom pobožnošću prema Mariji. Digni sunce, govori sv. Bernard, ovoj zemlji i ona će propasti. Tako isto ukloni pobožnost kršćanske duše Mariji, i ostat će tmina, noć. Da se Mariji u napastima toplo preporučimo, lakše bi se odhrvali grijehu. A ako li i upadnemo u grijeh pa nju zamolimo za pomoć, brže ćemo se osloboditi tereta i zadobiti slobodu milosti.

Poticajni primjer

Marija tzv. Egipatska odade se od mladosti raskalašenom životu u Aleksandriji. Jednom iz znatiželje pođe u Jeruzalem. Otvori nekim slučajem crkvena vrata Gospine crkve. Ustezala se ući. Osjećala se ko slomljena pod teretom svojih grijeha. Podiže oči i povrh vrata ugleda Gospinu sliku i zavapi: O, Majko Božja, moli za me veliku grešnicu! Tada začuje nutarnji glas: Kad si se meni obratila i odlučila promijeniti život, uđi u crkvu, ispovjedi se i čini pokoru. Grešnica je odlučila, učinila je odlučni korak i preostali život sprovela u svetom i pokorničkom životu. Gospa ju je privela životu milosti.

8. svibnja

MARIJA JE PRAVO UFANJE KRŠĆANA

Istina je da sve ufanje kršćana mora biti Bog – koji je jedina, zadnja svrha čovjeka. Ali Bog često dijeli svoje milosti Marijinim posredovanjem, jer želi da tako lakše do njega dođemo po svojoj Majci i posrednici, koja nas majčinski ljubi i želi od Boga za nas isprositi svako dobro. No, kao posrednica i zagovornica ona ne dijeli milost nego samo zagovara.

Sv. Bozilije veli da je Marija poslije Boga jedino ufanje naše. A sv. Efrem je zanosno pozdravlja: Zdravo Marijo, ufanje moje duše, stalno spasenje kršćana, pomoćnice grešnika. Marija dijeli Božja dobra po Božjoj volji, koju ona gane svojom prošnjom. Stoga će je i »zvati blaženom svi naraštaji«.

Sv. Bonaventura ovako kaže ufajući se u Mariju: Ako me Bog odbaci od sebe zbog mojih grijeha, tad ću se baciti Mariji pred noge i nju ću moliti da mi isprosi oproštenje. Ona kao majka milosrđa ne zna i nije znala nikad osuditi nevolje grešnika i ne uslišati ih kad traže i vape za njezinom pomoći.

Kardinal Ugon uspoređuje Isusa sa suncem, čijom se svjetlošću rasvjetljuju pravednici koji žive u njegovoj milosti, a Mariju uspoređuje s mjesecom, čijom se svjetlošću rasvjetljuju grešnici koji žive u tmini grijeha. Ako je dakle čovjek izgubio svjetlost sunca izgubivši milost Božju, neka traži svjetlost mjeseca, neka moli Mariju. Ona će mu dati dosta svjetlosti da upozna stanje u kojem se nalazi. Po tom će se opet brzo povratiti Isusu, te će ga ogrijati sunčana

svjetlost tj. milost Božja. Grešnicima je moliti se Mariji, ufati se u nju da će Bog po njezinim velikim zaslugama udijeliti i njima milost pokajanja, obraćenja i spasenja.

Grešnicima je Marija ono jako sidro za koje će se uhvatiti da ih ne podave valovi raznih zloća i opačina. Ono što lađi znači sidro za spasavanje, to i grešniku znači Marija na putu njegova opasnog života.

Poticajni primjer

Mladi se Karlo odao raskalašenom životu, napustio svoju obitelj i lutao po Rimu. Otac mu je od jada umro, a majka plakala i molila ufajući se u nebesku Majku da će joj pomoći. Za njegov rođendan ponese mu majka 12 krasnih ruža i u jednu od njih stavi blagoslovljenu Gospinu medaljicu. Sin se je ganuo kad mu je majka pružila svoj dar a iz jedne ruže ispala Gospina medaljica. Uzeo ju je i poljubio. Majci niz obraze kliznuše suze radosnice. Još istoga dana ode se ispovijedati. Promijenio je svoj život. Marija mu postade utjeha, pomoćnica i stalno ufanje.

9. svibnja

MARIJA JE UTOČIŠTE GREŠNIKA

Nekoć u davnini postojali su u kojoj zemlji gradovi u koja su se mogli skloniti zločinci pred bičem pravde. Danas takvih gradova nema.

Ali Marija, nebeska Majka, istinsko je utočište svakom grešniku. Zato joj stavlja u usta Ivan Damaščanski: Ja sam grad utočišta za sve koji se meni utječu. Zato je kršćanski puk u Litanijama zaziva: Utočište grešnika, moli za nas!

Bog je sam odredio da Marija postane majkom svih ljudi. Stoga je ona i okusila sve boli i gorčine ove doline suza. Ona je morala sve to iskusiti da postane utočištem. Ona čuti naše boli i vidi sve naše nevolje, a posebno ih je osjetila dok je bila ovdje na zemlji. To ju je i pripravilo da postane majkom utočišta. Tko želi spas, nek se njoj utekne u zagovor.

Blažena je Djevica otkrila sv. Brigiti da nema grešnika na svijetu, koji se je k njoj utekao i pomoć zatražio, a da se nije obratio i dobio Božju milost. Isto je tako rekla sv. Brigiti: Kćeri moja, kaži ljudima da ću ja biti njihovo utočište. Pomislimo, kakvo veselje ima nebeska majka nad svakim obraćenim grešnikom.

Sv. Bonaventura uvjerava svakog grešnika: Ako se bojiš zbog svojih grijeha, da će te Bog kazniti, uteci se utočištu grešnika, Mariji. Ako se pak bojiš da bi ona mogla odbiti tvoje molbe, znaj da ona toga neće učiniti, jer ju je sam Bog postavio da bude utočište grešnika.

Stoga se utječimo uvijek toj velikoj pomoćnici i odvjetnici grešnika kada nas tište duhovne nevolje i kad se bojimo srdžbe Božje zbog svojih grijeha. Ali da ne bismo po nesreći

izgubili ufanje u dobru majku, treba da nastojimo oko čistoće svoje duše, da ne zagospodare u njoj neuredne strasti. Grijesi zaglušuju te se može lako dogoditi da zarobljeni grijesima ne čujemo Božjeg glasa i poziva milosti.

Zato se svaki dan preporučimo Mariji da nas pomogne očuvati od grijeha, a ako li u nj upadnemo da se što prije pridignemo i grijeha oslobodimo te se vazda držimo Božje blizine. Neka nas nebeska Majka pomogne da nikad u grijehu ne otvrdnemo nego se uvijek iznova pridižemo i borimo za krepostan život.

Poticajni primjer

Sigsmund Huttner, veliki mađarski slikar, nekatolik, na putu po Italiji svratio u Loreto da pogleda slikarska ostvarenja. Došao je do vrata bazilike ali se sustezao ući, iako ga je na to nukao neki unutarnji glas. Milost je Božja u njemu počela djelovati. Iz Ankone se povrati u Loreto. prostre se, ni sam ne znajući kako, pred Gospinim kipom u bazilici. Molio je Gospu za mir.

Kad se je ustao, potražio je njemačkog ispovjednika i njemu je otkrio svoje srce. Počeo je učiti katolički katekizam. Ubrzo primi krštenje i sv. Pričest. Vrativši se u Mađarsku, javno ispovijedi svoju katoličku vjeru. Nešto ga je vuklo natrag u Loreto. Tu se nastanio. Hodočasnici su ga viđali satima moliti u bazilici pred Gospinim likom. Umro je u Loretu. Zadnje su mu riječi bile: »Slatko ime Marijino, Utočište grešnika«.

10. svibnja

MARIJA JE OBRANA CRKVI

Crkva od svojih početaka prolazi kroz bure i oluje. I tako će biti do svršetka svijeta. Stoga joj je potrebna pomoć s neba da se drži i kroči nepobjediva.

Marija je još za svog zemaljskog života, nakon što je Isus uzašao na nebo, bila oslonac Crkvi. Ona moli zajedno s apostolima i prvim vjernicima. Ona zdušno ljubi Crkvu koju je njezin Sin ustanovio i njome upravlja kao vrhovna Glava. Marija je postala Majkom otkupljene Božje djece.

Koliko je oluja zaprijetilo Kristovoj lađi – Crkvi od njezina postanka. Oluje su zasjede zlih duhova, progonstva, krivovjerja, bezvjerja svake vrste, a iznutra neki njezini zli sinovi. Marija je odmah u početku molila za Crkvu, njezin napredak. Stalno ju je pratila svojom zauzetošću i ljubavlju. Molila je Duha Svetoga da apostole i sverevnitelje na Božjoj njivi učvrsti u prvim potrepštinama, da se vjera u Krista proširi i ukorijeni u ljudska srca. Papa Leon XIII. izjavio je da se upravo Marijinoj obrani i pomoći mora zahvaliti cvjetanje vjere u Pracrkvi i širenje kršćanstva širom svijeta. Po Marijinoj pomoći i obrani novi su narodi prigrlili vjeru Isusovu, svjetlo koje ih je imalo prosvijetliti na ovozemaljskom putu.

A može li se i pomisliti da bi Marija zaboravila Crkvu na zemlji kad je slavno uznesena na nebo. O, ne! Ona dalje nastavlja svoj rad, da moli kod svog Sina za sve kršćane. Ona će im isprositi duh jakosti i postojanosti u svim teškim danima. Marija je branila Crkvu u svim teškim vremenima. Uz njezinu pomoć izašla je Crkva ojačana iz prvog vremena mučeništva, a isto tako u vremenima krivih nauka i zabluda.

I mi u svom vremenu trebamo moćnu Marijinu obranu za sv. Crkvu, jer na nju i danas navaljuju sinovi tmina.

A često i sinovi same Crkve postaju mlitavi u vjeri, nedosljedni u svom životu. Stoga je naša dužnost da je osobito danas molimo i zazivamo, da nam pomogne nadvladati zlo i živjeti dostojno svoga poziva.

Poticajni primjer

U 16. stoljeću zaprijetila je kršćanstvu velika turska sila. Mnoge su krajeve Turci pokorili i opustošili. No godine 1571. zametnula se bitka kod Lepanta. Kršanski branitelji na brodovlju zazvaše u pomoć Mariju u tom sudbonosnom času za kršćansku Evropu. Zametnula se strašna pomorska bitka. Napokon, Turci počeše u neredu bježati, izgube bitku i gotovo sve brodove. Ta sjajna obrana odjekne po cijeloj Evropi. Sav kršćanski svijet zahvali Gospi na čiji je zagovor Krist pritekao u pomoć svojoj Crkvi. Papa Pio V., koji je za sve vrijeme bitke molio, odmah je bio na čudesan način obaviješten o pobjedi.

11. svibnja

MARIJA JE ZAŠTITNICA KRŠĆANSKIH OBITELJI

Najidealnija zajednica na zemlji jest obitelj. Početak je ljudskom rodu, sveto gnijezdo odakle su dolazili novi životi usmjereni da opet sebi u prikladno vrijeme saviju obiteljsko gnijezdo. Na obiteljskom životu sagrađena je društvena zajednica. Na njoj počiva poseban Božji blagoslov kad članovi žive u uzajamnoj ljubavi i odgovaraju namijenjenoj svrsi.

Svrha je obitelji zajedničko potpomaganje, rađanje i odgoj djece. Sve što veže članove obitelji među sobom jest trajna ljubav i poslušnost. Te kreposti izviru iz same naravi u koju je Bog ulio svoj vječni zakon. Velika je sreća i zadovoljstvo kad obitelj stoji na od Boga datim temeljima. No, obitelj je posebno danas izložena mnogim pogibeljima izvana i iznutra. Slabi obiteljsko zajedništvo, ljubav, odgoj djece.

U toj velikoj obiteljskoj nevolji možemo se uteći u zagovor Mariji koja je sama imala obitelj. U toj je obitelji Isus sproveo najljepše vrijeme djetinjstva i mladosti. Marija, njegova majka, pokazuje nam primjer uzorne majke. Provodi život u radu, molitvi, njezi i odgoju malog Isusa. Njezina molitva uzdizala se Bogu iz čistog srca. Svakodnevno je zajedno sa sv. Josipom molila blagoslov Oca nebeskog za svoju obitelj.

Kad je Marija pouzdano i ustrajno zazivala Očev blagoslov na svoju obitelj, molit će ga i za naše obitelji. Od nje će i naše obitelji naučiti sve što treba jednoj kršćanskoj

obitelji. Uz njezinu pomoć naučit će naše obitelji živjeti u skromnosti i čednosti, pobožnosti i samozataji, poslušnosti i ljubavi te u svemu potrebnom za sreću obitelji. Ona će kao kraljica kršćanske obitelji uliti u srca naših majki dostojanstvo i ljubav, strpljivost i plemenitost. Ona će potpomoći i očeve naših obitelji u njihovom marnom zalaganju za kruh svagdanji.

Po Marijinom zagovoru saći će na naše obitelji obilje kućnog mira, zadovoljstva i blagoslova. Odatle će onda stasati nova pokoljenja puna čvrste vjere, odličnog odgoja, marljivosti, čestitosti i blagoslova. Ti novi naraštaji usrećit će društvo, čitavu nam domovinu svojim vrlinama. Tada će se zamijetiti svuda oko nas istinski napredak i blagoslov. Ponosni roditelji moći će opetovati riječi Sv. pisma koje pohvalno govore o Ilijinoj bogobojaznosti i marnom odgoju njegova sina.

Poticajni primjer

Svima nam je dobro poznata majka sv. Augustina, sv. Monika. Plakala je i molila, davala milostinju, pohađala nemoćnike: sve je to namjenjivala za obraćenje sina. Augustin je inače bio na glasu po učenosti u Rimu. Dospio je u Milano, gdje je upoznao biskupa Ambrozija. Augustin je počeo pohađati crkvu da čuje glasovite propovijedi sv. Ambrozija. Potaknut Božjom riječju poče čitati Sv. pismo, obrati se i dade krstiti.

Tko je bio sretniji od njegove majke Monike. Radovala se i pred samu svoju smrt, jer je u obraćenju svoga sina vidjela uslišanje svojih molitava, plod svojih žrtava. Velika je majčina molitva pred Bogom za obraćenje svoga djeteta. A Marija je pod križem postala Majka svih nas. Silan je njezin zagovor pred Bogom za nas.

12. svibnja

MARIJA JE TJEŠITELJICA ŽALOSNIH

Veliko je djelo milosrđa, utješiti žalosne. Izvire iz kršćanske ljubavi koju je očitovao sam Spasitelj. Isus je donio na svijet veliku novinu po kojoj će se prepoznavati njegovi učenici: ljubav prožetu milosrđem.

Marija, Isusova majka je pravi odraz ljubavi i milosrđa svoga Sina. Takva je bila već za svog zemaljskog života, a posebno u prvoj kršćanskoj zajednici nakon Isusova uzašašća na nebo. A kad je i sama slavno uznesena na nebo, postaje uz pomoć svoga Sina moćna tješiteljica žalosnih pozemljara.

I suvremeni je čovjek često zahvaćen nesrećama, bolima i suzama, kako u tjelesnom tako i u duhovnom pogledu. Duboko čezne za onim mirom kojega ovaj svijet ne može dati, jer taj mir dolazi samo od Boga.

Marija, naša nebeska majka, ne može ostati ravnodušna za sve naše duševne i tjelesne žalosti i stoga nam priskače u pomoć. Ona razveseljuje naše srce blagim mirom i zadovoljstvom. Henrik Suzo govori: S Marijom radost i milina, bez Marije bol i tuga. To su iskusili mnogo puta svi pobožni Marijini štovatelji.

Koliko li su puta kršćanske majke utješene Marijinom pomoći, kad su se Nebeskoj Majci utekle u zagovor za svoju djecu, koja su možda krenula krivim putem ili ih je zadesila kakva bolest ili koja druga nevolja.

Zazivajmo stoga uvijek u svojim žalostima Mariju, tješiteljicu žalosnih i nevoljnih. Pjevajmo njezine pjesme koje će nas razveseliti i utješiti. Njezina majčinska skrb bit će upravo balzam na rane našeg ojađenog srca.

Poticajni primjer

Pričala mi je jedna majka, pobožna kršćanka, kako se našla u velikoj žalosti, jer joj je jedno dijete teško oboljelo. Molila je i postila i Gospi se zavjetovala da će bosa hodočastiti u njezino svetište, neka joj isprosi zdravlje za dijete. Održala je svoju riječ i suznih očiju i bosih nogu išla u pohod Gospi da isprosi pomoć za svoje dijete.

Marija, nebeska Majka, utjeha žalosnih posredovala je kod svoga Sina za dijete ucviljene majke. Učinak nije izostao. Po Marijinu zagovoru njezino je dijete potpuno ozdravilo. Majka ne prestaje zahvaljivati Gospi za njezin majčinski zagovor i pomoć.

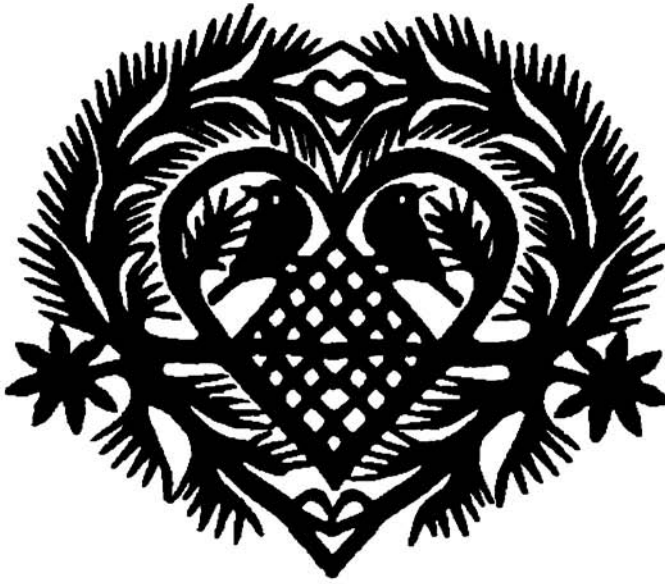

13. svibnja

MARIJA JE UZOR PONIZNOSTI

Poniznost je, kaže sv. Bernard, temelj i čuvar svih kreposti. Bez poniznosti ne može opstojati ni jedna krepost u ljudskom srcu. Čim nestane poniznosti, odmah nestane i svih drugih kreposti.

Svojim ljudskim razumom ne možemo proniknuti dubinu božanskih poniznosti u tome što je postao čovjekom, štoviše slugom svim ljudima. Marija ga je nastojala svim svojim bićem slijediti u poniznosti.

Današnja su vremena, moglo bi se reći, izgubila smisao za vrednotu skromnosti, poniznosti. Grubi je materijalizam tako naduo čovjeka da ga je zarazio teškom bolešću obijesti i oholosti. Postao je čovjek sličan onim obijesnim ljudima koji su gradili babilonsku kulu i htjeli doprijeti do neba.

Židovski je narod zamišljao majku budućeg Mesije kao ženu okrunjenu svakim kraljevskim sjajem, mogućnošću, bogatstvom i slavom. Skroz pogrešno mišljenje. Naprotiv, Bog je odabrao najnepoznatiju između njihova plemena, jer je živjela vrlo skromno u Nazaretu. Ipak samo ona bila je dostojna između svih djevojaka židovskih postati majkom Spasiteljevom.

Sv. Augustim, razmatrajući o Marijinoj poniznosti, ovako je klicao: »O blažena poniznosti, koja je ljudima porodila Boga, otvoriła nebo i oslobodila duše od pakla.« Marija se dopala Bogu, kaže sv. Bernard, zbog svoga čistog srca te zbog svoje poniznosti odabrana da začne Božjeg Sina. Na navještaj anđela Gabrijela odgovara: *evo službenice Gospodnje.* I to je Bogu tako omililo da se u njoj utjelovio kao čovjek.

Marija shvaćajući potrebu i veličinu poniznosti, opire se oholima i taštima, jer i sam Bog to čini. Marija je skromnošću otvorila svoje srce Božjoj milosti, postala Otkupiteljevom Majkom. Time je pridigla ljudski rod do najviše veličine. Opravdano je da ju blagosivljaju, hvale i ljube svi narodi na zemlji.

Ljudski um koji se uzda u svoje sile, time zapostavlja nadnaravnu pomoć bez koje je čovjek igračka svakovrsnih strasti čovječjeg srca te upada u razne zablude. Prava poniznost ne nadimlje nego u svjetlosti vjere razumije ljudsku slaboću i neznanje i zato se podlaže Božjoj volji. Ponizne Bog uzdiže. Kako blagotvorno na nas djeluju Gospine riječi: *Evo službenice Gospodnje.* Svi mi trebamo u sebi njegovati skromnost, ovisnost o Bogu, od koga smo primili sve naravne i nadnaravne darove. Možemo se podičiti velikim uzorima u poniznosti kao što su sv. Franjo Asiški, sv. Dominik, Filip Neri i drugi.

Poticajni primjer

Neki bogoslovac na putu u crkvu susretne prosjaka i započe s njim razgovarati. Unatoč svoj izvanjskoj bijedi i teškom udesu, prosjak je zračio začuđujućom vedrinom. Sav je bio uronjen u Boga i njemu se potpuno prepustio, ali je stekao silnu duševnu skromnost tako da je mogao upravo kraljevati nad svojim duševnim čuvstvima. I tako ga je Bog učinio iznutra tako sretnim u svoj njegovoj prirodnoj nevolji. Tada je bogoslovac na živom primjeru iskusio da čovjeka jedino usrećuje skromno srce otvoreno u ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

14. svibnja

MARIJA JE PRIMJER POSLUŠNOSTI

Vlastitost skromnih i poniznih duša jest poslušnost. Takve duše spremno, savjesno i rado slušaju Božje naredbe i zapovijedi svojih poglavara. Poslušnost je velika krepost, kod Boga veoma zaslužna. Isus je bio poslušan Josipu i Mariji te nam je ostavio primjer kako i mi to moramo činiti. I Isusova je majka Marija uvijek bila Bogu poslušna.

U poslušnosti se Marija vježbala od svoje maloči u hramu. Kad joj je anđeo navijestio u Nazaretu da će postati majkom Spasitelja, utjelovljenog Sina Božjega poslušno je uzvratila: *Neka mi bude po riječi tvojoj.*

Kad je imala po naredbi cara Augusta krenuti sa svojim zaručnikom Josipom u Betlehem, ponizno se pokorava i ide na put od 5 dana hoda. Kad joj je Josip rekao da moraju oboje s djetetom u Egipat, poslušno kreće na taj pogibeljni put u tuđinu. Tamo ostaje sve dok nije dobila obavijest da se može vratiti, jer je Herod progonitelj umro.

Poslije, tijekom cijelog života Marija je uvijek pokazala poslušnost Bogu. Vidi se to kod Isusova prikazanja u hramu, u svom obiteljskom životu, za vrijeme Isusovog javnog propovijedanja, a najviše u vrijeme njegove muke. Svoju volju, svoje boli i muke podvrgavala je vječnoj Božjoj odluci. Isus je onoj ženi što je uskliknula: »Blažena utroba koja te je nosila« uzvratio: »Još blaženiji su oni koji slušaju Božju riječ i održavaju je« (Lk 11,27). Te riječi tumači Beda Časni, da je Marija bila blaženija zbog svoje poslušnosti Bogu nego što je bila Božja Majka. Bl. Dj. Marija otkrila je jednog dana sv. Brigiti veličinu i ljepotu

poslušnosti riječima: *Poslušnost dovodi do slave.* To se slaže s Isusovim riječima koje je rekao apostolima: »Tko vas sluša, mene sluša, a tko vas prezire mene prezire« (Lk 10,16). Koliko ta postojana Marijina poslušnost osuđuje našu neposlušnost, slabost i izgovaranje.

Koliko nereda i zlih posljedica donosi neposlušnost samo u obiteljima: gdje supružnici ne slušaju jedno drugo, gdje djeca ne slušaju svojih roditelja. Kad građani ne bi slušali svoje pretpostavljene i pokoravali se zakonima, što bi se dogodilo? Društvo bez prava i pravica, bez zakona i posluha bilo bi bez napretka, sreće i blagostanja. Bez poslušnosti ruši se temelj obitelji, društva i države. Što poslušnost znači u duhovnom životu, mogu nam jasno izraziti svi kršćanski velikani. Neka nam Marija bude svima primjer i zagovornica u poslušnosti.

Poticajni primjer

Prema nekoj legendi jedna je redovnica žarko molila Isusa da joj se ukaže barem samo za čas. I Isus ispuni njezine ustrajne molitve te joj se ukaže kao malo dijete. U taj tren začuje redovnica da je zove njezina poglavarica. Navikla slušati, odmah otrča k poglavarici, ostavivši malog Isusa. Kad se vratila natrag u sobu, zatekla je Isusa odraslog slavna izgleda. Tada je preneražena izustila: O moj Isuse, ostavila sam te kao dijete, a sad te vidim odrasloga?! Tvoja poslušnost, odgovori joj Isus, pospješila je to da narastem. Slušaj i nadalje svoje poglavare i ja ću uvijek biti s tobom i nagradit ću tvoju poslušnost svojim milostima. U to nesta viđenja, a redovnica je ostala blažena i sretna i cio svoj život je ustrajala u poslušnosti blagosivljajući tu veliku krepost.

15. svibnja

MARIJA JE KRALJICA MUČENIKA

Kad je Marija, 40 dana nakon Isusova rođenja, prikazala Isusa u hramu, tada joj je starac Šimun prorokovao mučeništvo: *I tvoju će dušu probosti mač boli.* Time će se pridružiti Majka svome Sinu u žrtvi za otkupljenje svijeta. Kao i Isusovo tako i Marijino trpljenje bit će znak velike ljubavi prema ljudima.

Marija je već na početku trpjela: kad je trudna išla s Josipom na dalek put gdje će u Betlehemu u skrajnjoj bijedi roditi Isusa; kad je morala s Isusom u naručju bježati pred Herodom u izgnanstvo, u Egipat. A koliko je još nevolja i boli morala proći tijekom svog života sve do Kalvarije?!

Marija je bila mučenica, kako kaže sv. Bernard, ne uslijed mača krvnika nego uslijed boli srca. Život joj je bio ispunjen gorčinom, osobito prigodom Isusove muke. Kako li ju je moralo boljeti kad je vidjela pogrđeno lice svoga Sina, njegovu glavu okrunjenu trnovom krunom, njegovo izbičevano tijelo te probodene ruke i noge na križu. Gledala je kako probadaju Isusovo presveto srce kopljem. Marija je, kako kažu neki oci, trpjela više nego drugi mučenici, jer je trpjela cio život sve do smrti.

Isus je očitovao tu bol sv. Katarini Sienskoj: »Boli duše nadilaze boli tijela.« Pratila je Isusa na križnom putu bolnog srca i prežalosne duše. Nitko je u tim trenucima nije mogao utješiti. Okrutna je bol osjećati se posve zapuštena i osamljena. I kad su svršile Isusove boli njegovom smrću na križu, njezine nisu jenjavale. Srce joj je pucalo od bola i žalosti.

Promišljajući sve te Marijine muke, sv. Bonaventura je ovako žalosno vapio: Zašto si ti, o Gospo, pošla žrtvovati

se na Klavariji? Nije li bilo dovoljno da nas otkupi razapeti Sin Očev pa si i ti kao njegova Majka htjela biti s njim razapeta?

Jedina utjeha što ju je Marija imala pod križem, kako kažu crkveni pisci, bila je ta što je znala da će smrću Isusovom biti dovršeno otkupljenje ljudskog roda, da će Kristova prolivena krv pomiriti čovjeka s Bogom.

I mi svoje trpljenje prinosimo skupa s Marijom Ocu nebeskom, zajedno s Isusom, za spasenje svoje i svih ljudi. Samo po križu se dolazi do uzvišenja.

Poticajni primjer

Godine 1566. rodila se u Firenzi Katarina, kći ugledne obitelji Pazzi. Od maloči bila je veoma nadarena mudrošću i znanjem. U sedmoj godini počela se je uzdržavati od svagdanjeg jela da može time darivati siromašnu djecu koja su se oko nje kupila. Pri tom ih je poučavala kršćanski nauk. Jednog dana čuje kako neko psuje ime Božje. Odmah od žalosti zaplače i od tada se u njoj poče razvijati izvanredna ljubav prema Isusu.

Odluči se posvetiti Bogu i ode u karmelićanski samostan. Tu je molila i činila pokoru kako bi tijelo upokorila duhu. Kroz pet godina nije osjetila nikakve duševne radosti i utjehe. Ponizno je govorila: *O Isuse, zaručniče duše moje, čini sa mnom što hoćeš, ja ću uvijek vapiti, uvijek trpjeti, a nikad umrijeti.* Bila je uvijek spremna trpjeti na veću slavu Božju sve dok je Gospodin nije pozvao u slavu neba.

16. svibnja

MARIJA JE UZOR DJEVOJKAMA

Kao što se kaže da proljeće krasi godinu, tako bismo mogli reći da mladost uresuje ljudski život. U njoj je sve poletno i uzvišeno, sve cvate i pjeva. Kad je pak ta mladost prožeta čistoćom srca i Božjom blizinom, tada je ona potpuna pjesma radosti i zadovoljstva. U tako sretnom stanju mladosti živjela je Bl. D. Marija. Time pruža divan uzor djevojkama.

Mladenačko srce je veoma prijemljivo te se u nj mogu utisnuti sve najljepše kreposti koje moraju resiti mlada srca. Djevojku moraju još od ranih godina krasiti one kreposti bez kojih ne bi mogla dolično odgovarati svojoj zadaći. Te su kreposti: skromnost, stidljivost, poslušnost, pobožnost i urednost. Skromnost i stidljivost obrana je djevojkama i štit protiv svih napasti zavodljivog i varavog svijeta. Opaki sinovi tmina najviše vrebaju da unište ta dva bisera djevojačkog srca. Uz te dvije kreposti djevojka se mora odlikovati u poslušnosti i pobožnosti te urednosti.

Sve je te kreposti posjedovala Marija i svoje djevojaštvo sprovodila tako da je s punim pravom zaslužila da bude uzor svim kršćanskim djevojkama. Sv. Petar Damjanski zanosno opisuje Mariju urešenu u mladosti svim spomenutim krepostima. Tako je bila uzor svojim vršnjakinjama. Poznavala je dobro sveto Pismo SZ-a, povijest izabranog naroda. Posvetila je Bogu svoje djevičantsvo za spasenje svijeta. Napredovala je iz dana u dan u svetosti života.

Djevojka koja želi svoj život ispuniti iskonskom radošću, trudit će se oko pobožne molitve i kreposnog života.

Upravo će tako Bog ispunjati njezino srce plemenitošću i dobrotom, pravim mirom i radošću. Naprotiv, djevojka tašta i udaljena od Boga ne može ljubiti molitvu ni bogoljubna djela. Sve vrši preko volje i površno. Nema nikada duševne utjehe ni blagoslova. Ne poznaje viših dobara duha. Teži za nižim, kao što su niska i zemaljska dobra. Njezino srce nema poleta ni ideala. Želi samo zabave, nakite, besposlene dane i moderne novosti.

Zato je djevojkama velika blagodat Marijin uzoran život, prožet bogoljubnošću, skromnošću, čistoćom i svetošću. To bi trebala biti kruna djevojačkog srca, a sve je drugo ispraznost i taština. Ugledajte se dakle djevojke u Mariju i uredite svoj mladi život kako biste utirale sretnu budućnost za se i svoje buduće obitelji.

Poticajni primjer

U jednom mjestu južne Italije živjela je i djelovala mlada Margarita, uzorna djevojka i učiteljica. Jedan se mladić zagleda u nju i htjede je zavesti. Kad ona odbi odlučno sve njegove zle namjere i ne pristade na grijeh, on je okleveta pred cijelim mjestom, da je pogazila s njim svoju čast.

Mnogi su mu mještani povjerovali, spočitavali mladoj učiteljici i tako joj zadali nedužnoj veliku bol. Ona se usrdno molila Gospi za pomoć, utjehu i izdržljivost. Njezine su molitve bile uslišane.

Kad je onaj mladić teško obolio i prestrašio se smrti a grizla ga je savjest, dade dozvati načelnika i tu učiteljicu. Pred njima priznade svoju klevetu i zamoli za oproštenje. Tada je krepost mlade učiteljice u očima mještana još više zablistala. Marija joj je bila uzor i pomoćnica.

17. svibnja

MARIJA JE UZOR KRŠĆANSKIM MAJKAMA

Majkama su potrebne mnogovrsne vrline kako bi mogle dolično odgovoriti svom majčinskom i odgojiteljskom pozivu. Majčinsko srce je već po naravi obdareno za veliku zadaću prihvaćanja i odgajanja djece.

U povijesti Marijina materinstva kršćanske majke mogu naći uzor u svemu što im pomaže da budu ljubezne majke, prave odgojiteljice i učiteljice svome djetetu.

Kršćanska vjera posvetila je materinsku ljubav kao što je posvetila sva plemenita ljudska čuvstva. Ona nam u svojim smjernicama pruža ono što nam stari zakonodavci nisu znali dati: najdublje poštivanje materinske ljubavi prema svojoj djeci. Marija im je u tome nenadmašiv uzor.

Svoga sina rodila je u najvećem siromaštvu, prihvatila ga s velikom ljubavlju, bježala s njim u progonstvo i živjela za nj u stranoj zemlji. Uza sve to stalno je bila odana Božjoj volji, strpljivo podnosila sve suprotivštine. Malog je Isusa poučavala u Božjem zakonu, s njim molila i išla u hram.

Velik je nedostatak u današnjim obiteljima što mnoge majke ne govore o Bogu sa svojom djecom, što se s djecom zajedno ne mole. Moraju svojoj djeci čitati odlomke sv. Pisma i odgajati ih u pobožnosti. Djetinje srce je po naravi otvoreno Bogu i molitvi. Ali majke mu svojim primjerom moraju u tome pomoći. Srce kršćanske majke mora uvijek biti puno vjere, ljubavi i straha Božjega kako je bilo srce Marijino. U tom ozračju odrastao je i uzgajao se mali Isus. Tako je napredovao u pobožnosti, marljivosti, poštivanju i ljubavi. Iz njega se prelijevala sreća na cijelu obitelj.

Neka se kršćanske majke ugledaju u Mariju, Isusovu Majku. Bez pobožnog odgoja, bez poštovanja i posluha, bez

rada i molitve svaka će obitelj nastradati. Imajmo na umu riječi Božje: »Ako Gospodin ne gradi kuće, uzalud se muče graditelji« (Ps 126,1). Neka majke grade svoju obitelj na pobožnosti, kršćanskom odgoju i strahu Božjem. Tada će Gospodin blagosloviti njih i njihovu djecu, a majke će svesrdno zahvaljivati Bogu na velikoj pomoći i daru.

Poticajni primjer

Glasoviti francuski učenjak Littrè bio je bezvjerac, strogi materijalist. Sve je prema njemu samo produkt materije, nema duha, nema Boga.

Teško je obolio. Njegova žena i kćerka strpljivo su ga dvorile, bdjele uz njegovu postelju, klečale i za nj molile. Njihov život bilo je živuće Evanđelje. Djelovalo je to na nj. Počeo se smekšavati u svom materijalističkom uvjerenju. Jednog dana ih zamoli da mu pričaju o vjeri. Sam je sebe počeo uvjeravati: »Tako snažna krepost ne može biti proizvod samo tijela. Duše tako čiste, tako požrtvovne, pune plemenitih ideala, ne mogu biti plod mrtve materije«. Naposljetku se dade krstiti te se odtad djetinjim pouzdanjem posvetio zadnjih dana svog života dragom Bogu. Njegova žena i kćerka izmolile su uz pomoć Majke Marije obraćenje svom mužu i ocu.

18. svibnja

MARIJA JE MAJKA DOBROG SAVJETA

Po našim selima i gradovima čujemo svaki dan tri puta zvoniti zvona na crkvama. Pozivaju vjernike da pozdrave Gospu. Tako ujutro pri izlasku sunca, tako u podne i navečer. Vjernici se utječu na glas zvona svojoj nebeskoj Majci, da im bude u pomoći i da ih savjetuje u svim trenucima tijekom dana.

Crkva prispodobljuje Mariju mjesecu jer se je pojavila na obzorju kao kraljica u svijetloj dugi nakon mrkle noći Adamova grijeha. Kad kršćani ugledaju Mariju, učvršćuje im se vjera u Boga i ta ih vjera tješi. Po njoj dolazimo do Isusa. Slijedimo li nju, slušamo li njezin savjet, dolazimo do Isusa.

Marija je znak prema kojem će se kršćani ravnati i tako lakše izbjeći vrtlogu krivovjerja, u koje su mnogi zapali ostavivši Mariju. Kad je Isus rekao Ivanu, koji je stajao pod križem, evo ti Majke, time je svima nama htio reći: Kad vaša vjera počne smalaksavati, kad budete u pogibelji i dvojbama vjerskim, obratite se Mariji i nju zazivajte. Ona je najbolji svjedok moga božanstva. Ona će vam uvijek dati dobar savjet kao najbolji prijatelj i vaša će vjera očvrsnuti.

To su potvrdila prohujala vremena. Kad su se god digle krive sljedbe protiv praznovjerja, Marija je nadahnula svoje štovatelje da se dignu na obranu. Ona ih i sada vodi i upućuje, ona im je majka dobrog savjeta u svim ozbiljnim i dvojbenim trenucima. Pitajmo misionare, gorljive vjerovjesnike evanđelja, tko im pomaže u brojnim teškoćama, često će nam odgovoriti: Marija.

Velika su se obraćenja dogodila Marijinim zagovorom. O tome nam svjedoče i zapisi u Marijinim svetištima. Mariju nam je Bog dao za savjetnicu već tada kad ju je izabrao za svoju Majku. Ako Crkva naziva Mariju majkom lijepe ljubavi i sv. ufanja, još opravdanije ju naziva majkom dobrog savjeta. Ona je savjetnica cijeloj Crkvi, posebno njezinim vrhovnim poglavarima. Veliki Pape o tome vrlo rječito svjedoče. Kršćani pojedinci i kršćanski narodi u cjelini vazda su tražili u Marije dobar savjet i u nju polagali svoje nade.

Poticajni primjer

Prema jednoj legendi pobožna je starica Petrucija molila i postila čineći dobra djela. U viđenju ju je savjetovala Možja Majka da joj sagradi crkvicu, jer da bi joj ondje bilo ugodno boraviti. Starica se mogla pobrinuti jedino za temelje Gospine crkve. Na to mjesto je nekim slučajem prenesena Gospina slika iz područja kojim su harali Turci. Tada su stanovnici mjesta latili se posla i dogradili zidove i krov. God. 1680. posvetio je crkvu sam papa Urban VIII. Još i danas hrle hodočasnici i štuju u toj crkvi Majku dobrog savjeta. Godine 1854. došao je papa Pio IX u tu crkvu i uz veliko slavlje okrunio zlatnom krunom Gospin lik. Time je posvjedočio ljubav i poštovanje prema Majci dobrog savjeta. Te iste godine proglasio je članak vjere: Bezgrešno začeće Bl. Dj. Marije.

19. svibnja

MARIJA JE ZDRAVLJE BOLESNIH

Isusa su sustizali mnogi bolesnici i nevoljnici moleći ga da im pomogne. On im je velikodušno iskazivao svoje milosrđe. Sv. Augustin zove Isusa velikim liječnikom i kaže: što god se pripovijeda o Isusu, mora se na neki način pripovijedati i o njegovoj Majci. Ako je Isus milosrdni Samarijanac, možemo slobodno reći s Albertom Velikim, da je Marija milosrdna Samarijanka, koja svojim zagovorom pritiče u pomoć bolesnicima.

Marija je pratila Isusa sve do Kalvarije, gdje je postala naša suotkupiteljica. Svojim zaslugama i molitvama može bolesnicima isposlovati milost ozdravljenja. I Marija sudjeluje pri uskrisivanju duševnih mrtvaca. Isprosi im oproštenje grijeha i obraćenje a često i tjelesno zdravlje. Tko se po molitvi zbliži Mariji, taj nalazi istinski život. Ustane li iz grešnog stanja, koje umrtvljuje dušu, nalazi duševni život. Zasluge Isusove često se dijele vjernicima zagovorom njegove Majke.

Svetoj Brigiti bilo je dopušteno jednog dana čuti nebeski govor: Isus govori svojoj majci ovako: »Traži Majko, od mene što god hoćeš.« A ona mu je odgovorila: »Molim milosrđe za nevoljnike«. Ona otvara svakom vrata svog majčinskog milosrđa, a najviše bolesnicima koji su već izgubili svako zadovoljstvo i veselje.

Naše su bolesti često posljedice naših grijeha. Kad nas Bog hoće njih osloboditi na zemlji, iskazuje nam milosrđe time da nas poštedi od kazne na drugom svijetu i pripušta nam ovozemaljske nevolje. Često ljudi u dobru zaborave na

Boga, ali kad se nađu prikovani uz postelju boli i muka, tada bolje osjete potrebu Boga, molitve i dobrih djela. Po Joelu Bog poručuje: »u nevolji svojoj brzo će doći k meni«. I tada se ti nevoljnici obraćaju Mariji, da ih usliša po njezinim molitvama. Mariji se mole i svi oni koji toga bolesnika vole. Sve te molitve i želje Marija prima i ne ostaje ravnodušna. Zato kliče sv. Efrem: Ti si, o Marijo, veselje bolesnih, utjeha nevoljnika, zdravlje svih.

Otiđimo samo u Lurd i uvjerimo se vlastitim očima. Mnogi su tamo bolesnici ozdravili, ostavili svoje štake ili invalidska kolica. Nije im to više bilo potrebno. A kolike je Marija utješila, duševno okrijepila, izmolila im duhovno zdravlje?! Utječimo se i mi pouzdano Marijinom moćnom zagovoru. Molimo najprije za zdravlje duše, pa ako nas i zahvati tjelesna bolest, lakše ćemo čistom dušom ispraviti i tjelesno zdravlje.

Poticajni primjer

Neki mladić iz Švicarske, gluhonijem od rođenja, zaželi svim srcem s drugima hodočastiti u Lurd. Kad mu to nije bilo omogućeno, uzme štap u ruke i uputi se pješice u Lurd. Napiše na jednu pločicu: Ja sam gluhonijem, idem u Lurd, molim vas pokažite mi put – i objesi tablicu na svoja prsa.

Nakon dva mjeseca mukotrpnog putovanja stigne u Lurd. Odmah se napije vode i opere u čudesnom izvoru. Potom se umiješa među hodočasnike koji su molili pred pećinom. Potom se molitva pretvorila u pjesmu: Sred te se pećine Marija javi. Najednom gluhonijemi začuje prvi put u životu pjevanje: Zdravo, zdravo Marijo! Potpuno je ozdravio i oduševljeno pjevao zahvaljujući Mariji.

20. svibnja

MARIJA JE ODVJETNICA I ZAGOVORNICA NAŠA

Danas je općenito uvjerenje u našoj Crkvi, kaže o. Smark, da je zagovor i odvjetovanje Marijino korisno i potrebno da od Boga postignemo milost. Kao da Marija ovako govori: »Dođite k meni svi, ja sam nada i sreća vaša, ja sam odvjetnica i zagovornica kod Boga.« Blago svakomu koji se potrudi da dođe danomice pred vrata njezinog moćnog zagovora, jer će naći život i jakost da tvori dobra djela i spasi se.

Sv. Ambrozije veli da je Isus, kad je već izabrao Mariju za svoju majku, dužan da joj bude podložan. No, iako je Marija postala u nebu kraljicom svih svetih, ipak je manja od svoga Sina te mu ne može zapovijedati, jer je on vječni Bog, njezin Stvoritelj. Ipak njezino zagovaranje i molitve bit će veoma moćni. Ona je moćna odvjetnica i zagovornica. Sv. German uvjerljivo govori: »Ti si, Božja Majko, moguća da spasiš grješnike... ti si majka pravoga života«.

Pripovijeda se u rimskoj povijesti: kad je Koriolan opsjedao rodni grad Rim, nije poslušao ni molbe ni zagovora svih uglednih građana i prijatelja. Jedino kad je došla moliti stara majka Veturija, tada je jedino poslušao i povukao opsadu. Koliko je moćniji zagovor Marije na nebu kod svoga Sina. Ona zagovara za sve potrebe ljudi.

Sv. Bernardin Sienski, dok je bio mladićem, svaki dan ju je pohađao u kapelici blizu gradskih vrata i uvijek je govorio da mu je Marija otela srce i potakla da ostavi svijet i da postane veliki apostol Italije. Nema na svijetu nikoga,

koji se je pobožno utekao Mariji, a da nije bio uslišan. Kolike je ona pomogla dok su molili ružarij.

Ona moli kod Boga za putujuću Crkvu na zemlji, da joj Gospodin dade sigurnu pomoć i jakost u svim borbama protiv vrata paklenih. Ona moli za svećenike Crkve, da ne klonu u ljudskim slabećama. da svoje poslanje vrše savjesno i radosno. Marija zagovara za roditelje i njihovu djecu. Kad majčine suze ne mogu utjecati na djecu, tad njezine vruće molitve pred Gospinim oltarom to postižu. Ona sve nas zagovara u svim pogibeljima našeg života.

Uvijek se obraćajmo Mariji! Budimo joj vjerna i pobožna djeca. Ona će nam raspršiti dvojbe koje nas uznemiruju. Ona će od nas odstraniti nevjeru i zaslijepljenost. Ako smo mlaki u pobožnosti, ona će nas ražariti, ako smo mlitavi, ona će nas potaknuti na revnost. To nas uči i vjera naša, a mi kao katolici možemo biti ponosni da imamo na nebu tako moćnu odvjetnicu i zagovornicu.

Poticajni primjer

Elza je bila jedinica u roditelja. Nalazila se pred vjenčanjem s Alfredom.

Ali, zaručnik joj teško oboli i umre prije vjenčanja. Velika žalost obuzela je Elzinu dušu.

Utjehu je tražila pred Gospinim oltarom. Od nje je molila svjetlo i snagu za svoj život.

Sve više je u njoj rasla želja da se potpuno posveti Bogu i bližnjemu u redovničkoj zajednici. Marija ju je svojim zagovorom u tome podržavala. Odlučna i radosna posvetila se službi milosrđa i ljubavi. Cijelog života posebno je štovala Gospu koja ju je povela u sretan život i pratila u požrtvovnoj ljubavi.

21. svibnja

MARIJA JE ZVIJEZDA MORA

U kršćanskom simbolizmu more je slika svijeta i sadašnjeg vremena. Ponekad je naslikano u kojoj crkvi. U knjizi Otkrivenja čitamo: vode su i narodi i puci i jezici. Kad je more uzburkano vjetrom, tad se sve giblje i šumi, tako i naš život uzburkan raznim nevoljama, strastima i napastima, nema željenog mira. Svijetle zvijezde noću slike su nam nade i ufanja. Po njima znademo kad će svanuti zora i kad je već nestala noć. Jutarnja zvijezda danica govori nam da je sunce već blizu, a večernja nam nagoviješta skoro noć.

Marija se zove zvijezda mora, zvijezda našeg života. Kao što su mornaru zvijezde u noći putokaz za putovanje kroz široko more, tako je i nama Marija putokaz i uzor svetoga življenja. Gdje se Marija pokaže, blizu je Isus. Ona je jutarnja i večernja danica koja upućuje na sunce, Isusa.

Još u vrijeme Isusova rođenja ukazala se je sjajna zvijezda mudracima od Istoka. Ona ih je vodila kroz dugo putovanje do Betlehema i dovela do rođenog Spasitelja komu su se poklonili. Tu su uz Isusa našli i Mariju njegovu majku. Marija se stoga nazivlje zvijezdom, jer nas upućuje na Isusa, kao što danica nagovješćuje sunce, dan, kako to svjedoči i Crkva: *pokaži nam, blagoslovljeni plod utrobe svoje, Isusa.* Sv. Toma Vilanski ovako vapi Mariji: »Ti si, o Marijo, moja danica, jer kad se ti pokažeš u srcu, dan nije već daleko tj. dan milosti i ljubavi Božje. Danica suviše vrlo povoljno utječe na zemlju. Tako i Marija utječe povoljno na naše srce. Nema milosti ni dobročinstva koje ne dijeli Marija svojim bogoljubnicima. Sveti joj Alfonzo kliče:

Kraljice, moja, do tvojih nogu želim stanovati, jer u tebe stavljam svu nadu.

Kad se približava večer našeg života i nadvija se noć, tada nam se posebice pokazuje Marija na našem zadnjem obzorju, da nam rasvijetli nestalne korake k budućoj domovini. Ona umiruje duše u smrtnoj borbi, olakšava muke i razgoni strah. Prikazuje nam Božje milosrđe i ulijeva nam u žalosno srce nadu i ufanje u bolji život. To je Marijina pojava, kao u prirodi večernja, blaga zvijezda.

Po Marijinom zazivanju bježe nečisti dusi, a grešnici dobivaju mnoge milosti i sposobnost za svako dobro, govori bl. Petar Kanizijski. Sretan je svaki čovjek koji ne zaboravlja gledati na tu zvijezdu, kada na nj navale sa svih strana napasti i pogibelji. Stoga ćemo završiti uzvišenim riječima sv. Bernarda: Čovječe! Kad se na tebe dižu valovi napasti, kad ti prijete nevolje i žalosti, pogledaj na zvijezdu, zazovi Mariju. Kad te zanesu valovi oholosti, zavisti, lakomosti, pogledaj na zvijezdu, zazovi Mariju. Ako srditost i tjelesna strast uznemiruje tvoju pamet, pogledaj na Mariju. Ako te veličina grijeha straši i zla savjest muči, misli na Mariju. U svim pogibeljima, u stiskama zazovi Mariju. Ako ti je ona milostiva, doći ćeš k cilju i tako iskusiti kako pravo Evanđelje govori: *Ime je djevici: Marija.*

Poticajni primjer

Francuski kralj Karlo VI. običavao je ići u lov sa svojim prijateljima.

Jednog se dana u potjeri za divljom zvijeri udaljio od svoje pratnje a već se spuštao mrak i padala magla. Našao se u pogibelji. Zavjetovao se Gospi od dobrog ufanja. Na obzorju se kroz tamu u maglu probila svojim svjetlom sjajna zvijezda. To mu je pomoglo da nađe put i spasi se.

U zahvalu Mariji osnovao je red Gospe dobrog ufanja a za znamenje mu odredi zvijezdu.

22. svibnja

MARIJA JE PUT KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

U čovjeku postoji težnja da želi nasljedovati ono što vidi i što čuje. Jaka je ta čovjekova želja koja može služiti dobru ili zlu, već prema tomu nasljedujemo li dobro ili zlo. Savjest nas nuka da nasljedujemo što je više moguće dobro, a izbjegavamo zlo. Ali izopačena narav traži da nasljedujemo zlo, koje često dovodi do tjelesne i duševne propasti. Budući da je ljudska narav uslijed istočnog grijeha oslabila i razum potamnio, svakom čovjeku trebaju kao uzor osobiti primjeri kreposti i vrlina, da se održi na visini kršćanskog života.

Tu nam Crkva dolazi u pomoć i ukazuje nam na Mariju kao uzor i put. Nasljedujući Mariju, nasljedovat ćemo i Isusa i tako ćemo posjedovati pravi put, na kojem se nećemo izgubiti.

Ljudski život na zemlji obično se prispodobljuje s putom, po kojemu nam je ići uz pogibelji i zasjede. Lako se dogodi da skrenemo u bespuće u kojem nam se lako izgubiti. Stoga nam je potrebna nebeska svjetlost, da nam ona uvijek kazuje pravi put. Taj nam put kazuje pobožni Gerson sljedećim riječima: »Ti si, o Isuse, naš putokaz, dok nam svoju Majku pokazuješ, po kojoj te nalazimo«. Dakle, Marija nam je siguran put k Isusu, a po Isusu u nebo.

U Marijinom životu ima bezbroj primjera koji su nam siguran putokaz. Tko je najsavršenije slijedio Isusove stope? Njoj je bio nepromjenjiv zakon da živi evanđelje utjelovljenog Božjeg Sina. Sve njegove riječi Marija je usadila u srce i po njima živjela. S njim je dijelila i radost obiteljskog života, isto tako sve njegove muke i samu smrt.

I sama se je prikazala Bogu kao žrtva za otkupljenje svijeta. To Marijino življenje mora biti putokaz svakom kršćaninu, od njegove mladosti pa sve do svršetka života. Tko nasljeduje Mariju, nasljeduje i Isusa, jer je Marijin život slika Isusova života. Ona je bila Majka boli više nego i jedna zemaljska majka i znala je sve žrtvovati Bogu i pokoloniti se njegovim nedokučivim odlukama. Tim nam je pokazala put u našim nevoljama. Stoga s punim pravom kaže sv. Ambrozije da Marija može služiti svima kao put i ogledalo. I veliki i mali, i savršeni i slabi, i mladi i stari bit će prosvijetljeni i pobjedonosni ako je nasljeduju.

Sv. Augustin je rekao: »Prava je pobožnost nasljedovati ono što častimo«. Kršćanin mora dakle nasljedovati sve ono što časti, sve što mu je kao primjer i uzor. Budući da svaki kršćanin štuje i časti Mariju, stoga treba da je i slijedi u njezinim krepostima. Ona nam je dala primjer svih kreposti i svega što kršćane približava Isusu i savršenosti. Neka nam Marija, kako kaže sv. Bonaventura, svijetli u našem življenju i djelovanju. I životom i djelima našim moramo tražiti Mariju koja nam kazuje put kojim ćemo doći do spasenja.

Poticajni primjer

Neki mladi Švicarac, bezvjerac, šetao je rimskim ulicama. Uđe iz znatiželje u crkvu »al Gesù«. Svirale su orgulje, a narod je klečao i pobožno pjevao: »Stala plačuć tužna mati«. Nešto ga je potaklo da i sam klekne i počne pjevati.

Prošlo je odtada mnogo vremena, ali nikad nije zaboravio spomenute pjesme. Potiho ju je pjevušio. I konačno, svladan Božjom milošću uz Marijin zagovor, dođe ponovo u Rim. Zamoli da ga pouče u vjeri. U onoj istoj crkvi »al Gesù« se ispovijedio i započeo živjeti novim životom.

23. svibnja

MARIJA JE UZROK NAŠE RADOSTI

Bol i tuga značajne su crte čovječjeg života na zemlji. Na svom zemaljskom putovanju doživljavamo mnoge nevolje.

Premda je i Marija imala mnogo žalosti u životu, obilovala je ipak i radostima pa je Crkva štuje kao zagovor naših radosti, da ne očajavamo pod pritiskom svih mogućih nevolja koje nas snalaze.

Marija je u pohodu Elizabeti nosila radost u sebi. Od radosti zaigra čedo u utrobi Elizabetinoj. Marija je vjerovala anđeoskim riječima i pristala je na volju Božju. Stoga ju je Bog ispunio svetom radošću i blaženstvom. Ushićeno je zapjevala: »Veliča duša moja Gospodina i raduje se duh moj u Bogu mome Spasitelju« (Lk 1,46-47). Eto kako iz vjere nastaje radost i milina za Mariju.

Tako isto je i za sve kršćane koji vjeruju i kršćanski djeluju. Što je bio sav život Marijin nego jedna čvrsta i stalna vjera u Boga? Bio je radosna žrtva kojom je ona sve prikazala Bogu. Dobro je razumjela da se Isus žrtvuje za spas ljudskog roda. I to je pružalo radost njezinu srcu. Sveta Terezija je preporučivala nekoj ožalošćenoj redovnici da svaki dan ponavlja: *veliča duša moja Gospodina* te će joj ta pjesma povratiti radost.

Vjera donosi svakom čovjeku svjetlost, a svjetlost daje radost – jer Bog je jedino vrelo utjehe i veselja. To uočavamo i u svetim mučenicima. Unatoč okrutnim mučenjima oni su uvijek bili radosni. Čak su prije mučeničke smrti pjevali radosno svete pjesme. Tako je i Marija iz svoje

pouzdane vjere u Boga crpila snagu za svoje radosti. Ona je donijela svim kršćanima radost i blagoslov, jer je svojim zagovorom kod Boga pomogla njihovu vjeru, a po vjeri dobili su svjetlost i radost.

Crkva obično slavi sedam Marijinih radosti na zemlji: radost pri anđelovu navještenju, pri pozdravu Elizabetinom, kod Isusova poroda, kod poklona triju kraljeva, kod prikazanja u hramu, kod Isusova uskrsnuća i napokon pri njegovom uzašašću na nebo. No Mariju su tek čekale velike radosti na nebu: tu joj je pripravljena velika slava, nebeski je dvorani štuju kao majku Krista Kralja, njezina se volja usklađuje s Božjom, nagrađuje svoje štovatelje, uzdignuta je nad sve anđele, njezina će slava trajati vječno.

Kaže se da se dobro srce raduje sreći svoga bližnjega. Ako mi ljubimo Mariju i ako smo joj pobožni, moramo se s njom istinski radovati. Marija mora biti predmet našeg veselja, jer nam je ona rodila Isusa Otkupitelja i jer kao Majka znade i razumije sve naše slaboće. Ljubi nas i puna je milosrđa. Stoga je Henrik Suzo u zanosu vapio: »S Marijom radost i milina, a bez Marije bol i tuga«.

Marija dakle ima biti za nas uvijek izvor radosti. Mi smo slični njezinu Sinu, jer smo stvoreni na njegovu sliku. Njegova je krv oprala naše duše, a naša je domovina ista koja je sad njezina. Marija je tu istinu otkrila sv. Brigiti: »Znaj, kćeri, da su ljudska djeca moja javeća radost«. Stoga i mi moramo vapiti Mariji: Ti si Majko naša radost jer po tebi lakše dolazimo do tvoga Isusa, do spasenja naših duša. Ostanimo u toj majčinoj radosti uvijek, te nemojmo grešnim življenjem uvesti žalost i smrt u našu dušu. Opetujmo riječi sv. Augustina koji je poslije obraćenja ovako rekao svojoj Majci: »Sada želim biti i ostati tvoja radost iz zahvalnosti što si me opet rodila u suzama i molitvi«.

Poticajni primjer

Priča se za nekog uglednog čovjeka u Parizu da je nakon primitka sv. krizme prestao ići u crkvu i sve više se udaljavao od kršćanstva.

Bio je već u poodmaklim godinama. Njegova kćerka je živjela veoma kreposno. Poticala je oca na obraćenje. Čitala mu svaki dan evanđelje. Milost Božja je djelovala. Na Božić 1864. sudjelovao je zajedno s kćerkom slavlju u crkvi. Kćerka je nastavila u svom apostolatu. U korizmi je dolazio na korizmene propovijedi. Nije se više mogao opirati tu u Gospinoj crkvi. Skrušeno se ispovijedio. Silna radost oblila je njegovu dušu. Na samrtnoj postelhji držao je u rukama raspelo i radosno ga cijelivao. Marija je vratila radost u njegovu dušu. Tako se preselio s ovoga svijeta u nebesku domovinu.

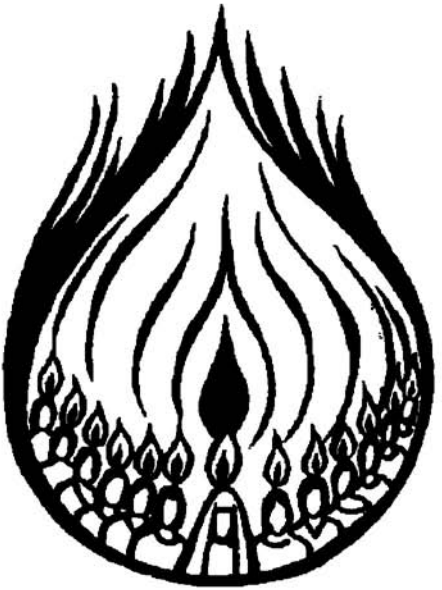

24. svibnja

IME MARIJINO JE SLAVNO I NA NEBU I NA ZEMLJI

Kako u redu naravi imamo majku, tako i u redu milosti imamo majku Mariju. Ime te nebeske majke sadrži sve bogatstvo, pobuđuje najsvetije osjećaje i naznačuje najveće pobjede. Marija se u djelu otkupljenja povezuje s Isusom. Poslije Isusa ona predstavlja najuzvišenije Božje stvorenje, najmoćniju kraljicu. Stoga je i blagoslovljeno njezino ime u ustima svih naroda. Ime je njezino slavno na zemlji, a još slavnije na nebu.

Marija je prema Božjoj namisli imala od početka kršćanstva velik utjecaj u povijesti kršćanskih naroda i imat će sve do svršetka svijeta. Slavna imena velikih i plemenitih žena SZ-a jesu samo slika Marijina. U njoj će se usredotočiti nade tolikih naroda. Prva od svih žena. Ime joj je odmah poslije Isusova.

Bilježi se s poštovanjem još u katakombama. Njezino ime znači: Gospodarica, kraljica i zaštitnica. Stoga kliče sv. Ivan Damašćanski: Marija je postala gospodaricom svega stvorenja čim je postala majkom Spasiteljevom. Sveti je oci nazivlju Gospodaricom svemira, kraljicom nebesa, upraviteljicom božanskog blaga, djeliteljicom milosti i moćnom posrednicom između Boga i ljudi. Anđeli joj služe a ljudi joj se utječu u potrebama.

Ime Marijino je slavno u povijesti svih kršćanskih naroda. Njezino su ime zazivali u svim pogibeljima vjere i domovine, njezino su ime slikali na gradskim zidinama, na bojnim zastavama u borbi za obranu domovine. Brod Kris-

tofora Kolumba nosio je njezino ime. Jedan od otkrivenih otoka Kolumbo je nazvao njezinim imenom. Kad se vratio u Europu, došao je u Loreto da Mariji iskaže zahvalnost. Veliki i sveti umovi štovali su to sv. Ime. Stoga i mi kao vjerna Marijina djeca zazivamo njezino sveto ime. To ime je utočište grešnika a obrana pravednika.

Poticajni primjer

Kad su Turci s velikom i silnom vojskom doprli do Beča 1683. godine, zavladao je ne samo u Beču nego i u cijeloj Europi strah.

Papa Inocent XI. potaknuo je cijeli kršćanski svijet da se utekne za pomoć Mariji, jer bi samo ljudska snaga teško odolila toliko premoćnoj turskoj sili. Vruće molitve na čast Marijinog imena omele su osnove bijesnih Turaka. Turci pobijeđeni i uništeni raspršiše se u divljem bijegu. Pobjeda se zbila baš na 12. rujna. Na uspomenu te sjajne pobjede Papa je naredio svetkovinu Imena Marijina.

25. svibnja

MARIJINA JE KRUNICA POMOĆ CRKVI I SVIM KRŠĆANIMA

Između svih molitava što ih kršćani posvećuju Mariji, najodličnija je i njoj najdraža sveta krunica. Obrana je i snaga kršćanima u svakoj potrebi.

U 13. stoljeću pojavilo se u kršćanskoj Europi albigensko krivovjerje, osuđeno na saboru lateranskom 1215. godine. U to vrijeme započe svim žarom djelovati i sv. Dominik. Dok je jednom molio pred oltarom, ukaže mu se Bl. Dj. Marija držeći u ruci krunicu i reče mu: »Uzmi krunicu i potiči svakoga da je moli, tom ćeš molitvom pridobiti sve neprijatelje moga Sina«. Dominik ohrabren odmah pojuri kroz gradove i sela propovijedajući novu molitvu poslanu s neba. Njegovo žarko propovijedanje obrati mnoge kršćane koji su bili zabludili za krivim naukom. Svi počeše moliti, crkve su se punile vjernika i zajednička molitva ulijevala je nove jakosti protiv krivovjerja. Kriva je albigenska nauka počela jenjavati. Krivovjerci su se uvjerili da su na krivom putu. Marija je po molitvi krunice pritekla svesrdno u pomoć kršćanskoj Europi.

Krunica je i danas najobljubljenija molitva u kršćana. U toj se molitvi kao u jednoj vjeri i jednoj ljubavi spajaju svi narodi svega katoličkog svijeta. Sve katolike, unatoč mnogim razlikama, povezuje krunica u jednu veliku obitelj i zajednicu – zajednicu vjere, nade i ljubavi. Dok molimo krunicu, razmatramo sva glavna otajstva svoje vjere, a tim častimo osobito Boga i Djevicu Mariju.

Čudesa i milosti što je Dominik postigao tom molitvom nisu manja od čudesa i milosti što se događaju i nakon Dominika. Pa i sama Bl. Djevica imala je u ruci krunicu kad se ukazala Bernardici u Lurdu i prebirala zrnca krunice dok je Bernardica molila. Moljenjem krunice potaklo se često na obraćenje protivnike vjere i Crkve. Mnogi gradovi i pokrajine bili su oslobođeni od turskih osvajača uz pomoć krunice. Gradski nemiri, neskladi u obiteljima, zavade kršćana utažili su se i ičšezli zahvaljujući krunici. Koliko je nevoljnika našlo utjehe u toj molitvi? Koliko se je grešnika obratilo? Koliki su dobili ustrajnost u dobrim djelima? Veličajno slavlje potakla je krunica u mnogim dušama, od kojih su mnoge poznate, a mnoge ostale tajne i skrivene, samo Bogu poznate. I mladi i stari, i zdravi i bolesni, i učeni i neuki, svi nalaze snage u toj molitvi. Koliko li je ona značila našim braniteljima oko vrata u proteklom domovinskom ratu?! Papa Pio IX. bio je veliki ljubitelj molitve sv. krunice. Stoga je nadodao u litanijama zaziv: Kraljice svete krunice.

I nama valja obnovljenim žarom moliti sv. krunicu i tako isprositi sebi i cijelom čovječanstvu obilje duhovnih darova koji će nam po njoj sići.

Poticajni primjer

U životu sv. Dominika čita se sljedeći događaj: Neki krivovjerac pod otjecajem samog zloduha mnogo je govorio protiv sv. krunice.

Ali u susretu sa sv. Dominikom bio je nekom nutarnjom milosnom silom prislijen da govori u prilog krunice: »Kršćani! Sve što ovaj redovnik, naš neprijatelj govori o Mariji i krunici, sve je prava istina. Mi smo nesretni jer sa svom svojom moći ne možemo za se pridobiti bogoljubnike Marije«.

Odmah zatim pozove Dominik narod da zajedno mole krunicu.

26. svibnja

MARIJA JE POMOĆNICA UMIRUĆIH

Svakim korakom bliži smo smrti. Idemo joj ususret. Sv. Augustin kaže: »Što je drugo naš život nego stalna trka k smrti?« I velike ljude i jake duhove potresala je misao na smrt. Nema čovjeka kojega se ta bolna stvarnost ne doima. U Ps 115,5 kaže se da je dragocjena pred Gospodinom smrt svetih njegovih, jer oni vide u smrti prestanak svih zemnih nevolja, a početak novoga, boljega života u vječnom kraljevstvu kod svoga Oca nebeskog.

Marijina smrt nije bila strašna, kako je to mnogim ljudima. Njezina je smrt bila smrt pravednika i sveta. Ona ju je smatrala nužnom, da razriješi sve zemaljske veze i da krene u naručaj Svevišnjega. Premda se mi kao grešnici strašimo smrti, ipak se možemo utješiti, budemo li se neprestano preporučivali Bl. Dj. Mariji i od nje tražili pomoć.

Ako smrtnik pomišlja na prošlost, vidi za sobom mnoštvo pogrešaka, neurednosti i grijeha. Uočava sve isprazsnosti u svom životu. Muči ga pomisao na teške grijehe i gorko vapi kao kralj Antioh: Sada se spominjem svih zloća što sam učinio. Jesam li se pokajao za sve grijehe? Jesam li spreman za sud Božji? Rastanak nije daleko. Zamalo ću morati dati račun pravednom Sucu za sva svoja djela. Ta je misao potresala i svetim dušama. Stoga nam je Crkva predložila da molimo Mariju: moli za nas grešnike sada i u vrijeme smrti naše.

Svatko bi nekako poželio da se u teškom smrtnom času nađe u blizini svoje majke. Tko bi tu mogao pomoći, utješiti koliko mati? Stoga možemo pomisliti da i nebeska majka

zasluđuje smrtnu borbu i gorčinu svojim bogoljubnim sinovima. Sv. Bonaventura kaže da Marija za obranu svojih bogoljubnika na samrti šalje Mihovila Arkanđela sa svim anđelima da ih brane od napasti i da prime njihovu dušu u vječni pokoj. Kolika je radost kršćaninu biti svjestan na času smrti da mu Marija dolazi u pomoć i pomaže u teškom rastanku. Mnogi su sveci umirali zazivajući Mariju. Blaženi Fulgencije je umirući pjevao: O Marijo, Marijo, najljepša moja majko, hoću da putujemo zajedno!

Tako će se i nama dogoditi, budemo li ljubili i štovali za života Mariju. Ona će nam doći na času smrti da nam olakša zadnje časove i da primi našu dušu. Tada ćemo moći pouzdano zavapiti sa sv. Bonaventurom: »Zbog časti imena svoga, o Marijo, dođi mi u pomoć u času kad se moja duša bude dijelila od smrtnoga tijela«.

Poticajni primjer

Filip Neri, čiji spomen Crkva danas slavi, rodio se u Firenci 1515. Kad mu je bilo 20 godina, pođe u Rim. Tu je proživio u apostolskom radu 60 godina. Doba, u koje je živio Filip, bilo je sasvim žalosno. Ljudi su se odali ovozemaljskim užicima a zanemarili pobožnost. Mnogi su se obarali na Crkvu i Papu. U to vrijeme zasjedao je tridentski sabor, želeći zaliječiti rane crkvenog raskola.

U to vrijeme Bog se poslužio tim skoro nepoznatim čovjekom da povrati mir i red u društvu i Crkvi te oživi duh bogoljubnosti i pobožnosti. Filip se odrekao poput sv. Franje i Dominika svoga bogatstva i svega svjetovnoga. Dobro je shvatio duh zla vremena i dao se na mučan posao. Po vas dan hodao je po ulicama, po trgovima, dućanima, po najzabitnijim predjelima grada. Dolazio je u tamnice, u škole i bolnice i svojim govorima probuđivao ljubav prema Bogu i mržnju protiv grijeha. Lijepo je govorio. Bio vesele naravi. Svakome je njegova propovijed prodirala u srce.

Ustanovio je mali hospicij za strance, da se strani ljudi, kad dođu u Rim, mogu zakloniti u sigurnu kuću i naći utočište u ljubavi. Postao je svećenikom i tim mu se otvorilo široko polje rada. Često je noću izlazio izvan gradskih zidina do bazilike sv. Sebastijana i ulazio u katakombe. Tu je u društvu mučenika, vjernih Kristovih svjedoka provodio duge noćne sate u molitvi i razmišljanju. Bio je osobito pobožan prema Bl. Dj. Mariji. Znademo iz njegova života da je često Gospa s anđelima dolazila k njemu i da je imao mističnih razgovora sa samim Isusom.

Najviše se brinuo za napuštenu djecu po Rimu. Skupljao ih je i poučavao crkveni nauk, ali i razne zanate. Neumorno je propovijedao ne samo u crkvi nego i po putovima i po trgovima i javno je svakog pozivao da bude odan i poslušan Crkvi. Za njim su se poveli mnogi veliki ljudi toga doba i prihvatili njegov način življenja i odgajanja. Otvarali su posvuda kuće za prihvat i odgoj raskalašene djece i mladeži. Filip je s pravom nazvan apostolom Rima.

Njegovo se ime i danas spominje s velikim poštovanjem. Ta on je bio svima sve, sve svoje sile i svoje vrijeme upotrijebio je za naviještanje evanđelja i liječenje ljudskih duševnih rana. Mnogo je učinio za Crkvu silom Duha Svetoga. Njegov 60-godišnji apostolat Bog je okrunio svetom smrću. Umro je baš na današnji dan. Na samrti sašla je Bl. Dj. Marija s neba te mu olakšala prelaz na drugi svijet. Htjela ga je nagraditi za toliku požrtvovnost i za mnoge sagrađene Marijine kuće za zapuštene.

27. svibnja

MARIJA JE ZAGOVORNICA DUŠA U ČISTILIŠTU

Ljubav naše zemaljske majke ne svršava se smrću njezine ljubljene djece. Ta se ljubav ne zadovoljava kratkoćom vremena na zemlji, već ruši svaku zapreku i ide preko groba te se veže vječnom ljubavlju sa svojim pokojnima. Ako kruta smrt grabi tijelo sina tužnoj majci, ne grabi joj srca. Ona ga po smrti jače ljubi čistom nadzemaljskom ljubavlju.

Ako se to ostvaruje u zemaljskih majki, još bolje se opetuje kod nebeske majke Marije. Ona nas ljubi ne samo dok živimo na zemlji nego i nakon smrti. Ona nije samo zagovornica čovjeka dok putuje ovom zemaljskom dolinom nego je i zagovornica njegove duše u drugom životu.

Vjera nas uči da po smrti idemo u nebo samo onda ako su nam oprošteni svi grijesi i sve kazne: vječne i vremenite. U skrušenoj ispovijedi ili savršenom pokajanju opraštaju nam se svi grijesi i vječna kazna, ali često ostaju vremenite kazne za koje imamo nadoknađivati ovdje ili u čistilištu. Stoga se čistilište zove i trpeća Crkva.

Marija je Majka sveopće Crkve: ove na zemlji putujuće, one na nebu slavne ali i one trpeće u čistilištu. Sv. Bonaventura opaža da Marija spremno pritiče u pomoć dušama u čistilištu, moli za njih da im se skrate vremenite kazne. Posebno se zauzima za one koji su joj se za ovozemaljskog života utjecali.

Marija je otkrila sv. Brigiti da je ona majka milosrđa i blaženog ufanja. Gdje bi mogla bolje pokazati svoje milosrđe nego kod bijednih duša u čistilištu? Ne samo da ona

svojim moćnim zagovorom kod Boga pomaže trpeće u čistilištu. Sv. Bonaventura opaža da Marija spremno pritiče u pomoć dušama u čistilištu, moli za njih da im se skrate vremenite kazne. Posebno se zauzima za one koji su joj se za ovozemaljskog života utjecali.

Marija je otkrila sv. Brigiti da je ona majka milosrđa i blaženog ufanja. Gdje bi majka mogla bolje pokazati svoje milosrđe nego kod bijednih duša u čistilištu? Ne samo da ona svojim moćnim zagovorom kod Boga pomaže trpeće duše, nego ona djeluje i na one koji su ostali na zemlji, da mole za preminule i da ih pomažu svim djelima kršćanskog milosrđa. Ona tada opet Bogu prikazuje sve molitve, sv. mise, post i druga dobra djela, što se uzdižu sa zemlje k nebu, svome Sinu za pomoć trpećim dušama u čistilištu.

Iste će milosti i nama Marija isprositi ako ju budemo pobožno častili na ovoj zemlji i ako joj se budemo postojano preporučivali. Jednom ćemo i mi umrijeti i stati pred vječnog Suca. Ako želimo skratiti čistilišne muke, valja nam već ovdje na tome poraditi. Treba da sprovodimo život u ljubavi i milosti Božjoj, da činimo djela milosrđa i pravde, da se utječemo Mariji. Tada će ona zasigurno priteći nama u pomoć i u čistilišnim mukama.

Poticajni primjer

Glasoviti propovjednik Lacordaire propovijedao je svojim učenicima sljedeći primjer: Neki poljski knez je napisao tekst za knjigu kojom pobija posmrtni život. I dok je sve to prebirao po svom stolu, dođe mu u sobu zaplakana, siromašna susjeda i zamoli ga da joj posudi neku svotu novca da može dati otslužiti misu za svoga muža koji je nenadano preminuo.

Knez, iako nevjernik, da ne odbije olako nevoljnu ženu, dade joj potrebnu svotu.

Poslije osam dana predvečer uđe u njegovu sobu neki čovjek ništa ne govoreći. I ubrzo je nestao. To se ponovilo i drugi i treći put. Treći put izusti taj čovjek: »Kneže, došao sam ti zahvaliti. Ja sam muž one žene kojoj si dao novac. To je veliko djelo milosrđa. Zato ti zahvaljujem i upozoravam te da postoji vječni život«.

Knez se duboko zamisli. Odbaci tekst svoje knjige. Obrati se i postade pobožni vjernik i štovatelj Majke Božje.

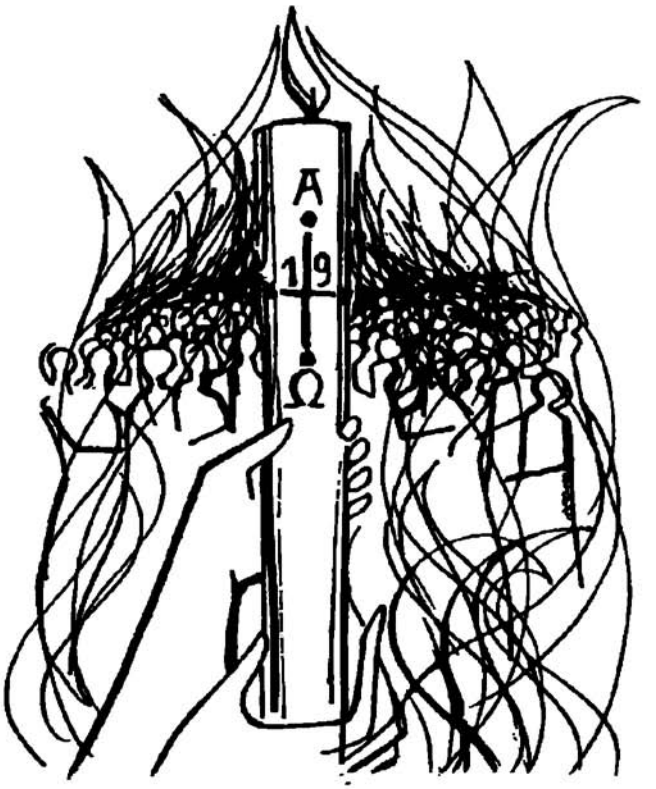

28. svibnja

MARIJU SMO DUŽNI ŠTOVATI I ZAZIVATI

Kad je Judita svojim junaštvom oslobodila grad Betuliju od ljutog neprijatelja Holoferna, tada joj je zahvalni narod klicao: »Ti si slava Jeruzalema, ti radost Izraela, ti dika puka našega« (Jud 15,20). Slavna Judita bila je slika Bl. Dj. Marije koja je svojom djevičanskom nogom satrla glavu neprijatelju naše duše i oslobodila kršćanski puk od paklene vlasti. Stoga joj kršćani mogu klicati kao i Juditi: Ti si slava Jeruzalema novog, tj. Crkve i nebeskog Jeruzalema jer sjediš na prijestolju milosrđa. Ti si slava i dika kršćanskog puka, jer si učinila mnoge, veličajne stvari iskazavši pomoć i zaštitu svim sinovima otkupljenja. To štovanje Marijino pokazuje se širom kršćanskoga svijeta.

Kad je zavladala glad u Egiptu, Faraon je govorio narodu: Idite k Josipu i sve štogod vam kaže, učinite. Takav isti poziv čuju i kršćani u svojim nevoljama: U svakoj vašoj potrebi, obratite se Mariji. Nju zazivajte u pomoć i štogod vam rekne, učinite. Marija na to može nadodati: Dođite k meni jer sam bogata nebeskim darovima, moguća sam da vam pomognem u svim potrebama i uvijek sam spremna braniti vas od svakog neprijatelja.

Taj su poziv kršćani uvijek slijedili i odazivali mu se. Božja je volja da kršćani zazivlju Mariju, jer je on sam odredio da mnoge njegove milosti prolaze kroz njezine ruke. Stoga nije čudo što su je kršćanski narodi od početka uvijek zazivali i štovali. Još iz doba apostolskog potječe to štovanje. Dok je Marija još živjela na zemlji, apostoli su je častili kao svoju zajedničku majku i kraljicu. Nakon njezine

proslave i uznesenja na nebo, odmah su joj počeli graditi crkve. Crkveni oci su o njoj napisali mnoge spise. Kršćani su je štovali i zazivali u svim svojim potrebama. Još na najstarijim slikama iz katakomba vidimo naslikana Isusa s Marijom i kako im vjernici iskazuju čast. Štovanje Marijino promicalo se i oživljavalo od početka Crkve sve do danas.

Kršćanska prošlost nepobitan je dokaz da su narodi razumjeli iskonski poziv svoje vjere. Gotovo da i nema kršćanskog naselja a da u njemu nećete naći koju crkvu ili bar kapelicu posvećenu u čast Gospi. Napose se odlikuju u tome marijanska svetišta, velika stjecišta hodočasnika, gdje se na Marijin zagovor događaju čudesni znaci i obraćenja.

To je zakon naravi i reda koji će obvezivati sve kršćanske narode do svršetka svijeta. Svi se imaju brinuti za svoje spasenje. Da to lakše postignu, imaju Mariju utočište grešnika i odvjetnicu koja se za nas zauzima. Kako je Marija u Kani galilejskoj molila sina da priskoči u pomoć ukućanima, tako moli i za nas kad se nalazimo u neugodnom stanju duhovnom zbog grijeha.

Stoga treba da nastojimo osobito u današnjim hladnim vjerskim vremenima probuditi i usavršiti svoju ljubav i štovanje prema Bl. Dj. Mariji. Kao što svako dijete zaziva svoju majku u potrebama, tako možemo i mi zazivati svoju nebesku Majku. Istina je, kaže sv. Franjo Saleški, da je Ona naša mati koja nas ljubi nježnom ljubavlju. Stoga uvijek sluša i uslišava naše molitve.

Radimo i mi tako. Štujmo je i zazivajmo, kako su to činili toliki velikani i sveci na ovom svijetu i kako su to činili svi kršćanski narodi od postanka kršćanstva. Ona će nam silno pomoći da se odupremo materijalizmu i indeferentizmu svoga vremena i sačuvamo iskonske vrednote kršćanstva.

Poticajni primjer

U jednoj engleskoj obitelji bila je na službi djevojka katoličke vjere iz Irske. Jednog dana je zateče u molitvi evangelički župnik i pohvali je što se moli. Samo joj je napomenuo da nigdje u molitvi ne spominje Mariju. Ona tu ne pripada. Tada mu ta bistra katolkinja odgovori: a kako ću onda moliti Vjerovanje koje i vi evangelici imate. Tamo se kaže: »začet po Duhu Svetom i rođen od Marije Djevice«. Pastor je ostao zbunjen, jer je djevojka dodala: ili vi evangelici ne smijete moliti Vjerovanje ili ćete dopustiti da mi katolici spominjemo Mariju ne samo u Vjerovanju nego i u drugim molitvama.

Pastor je o tome danima razmišljao. Nakon nekog vremena, taknut Božjom milošću obrati se i postane katolik. Uvijek je zahvaljivao Majci Božjoj što mu je iskazala posebnu milost i potakla ga preko one katoličke djevojke da je sad može u pravoj vjeri srcem i dušom štovati i zazivati.

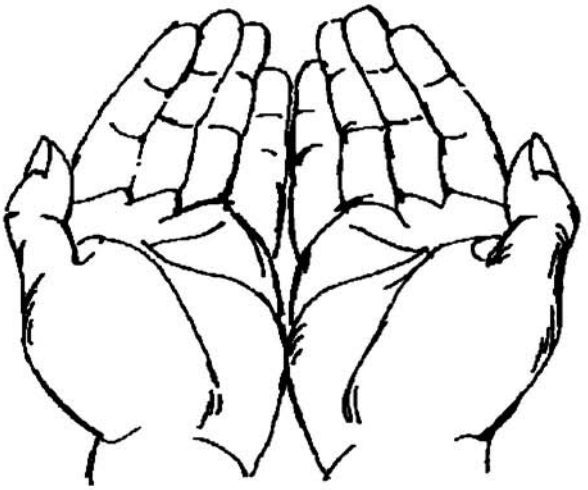

29. svibnja

MARIJA JE PONOS I DIKA SVIH KRŠĆANA

Crkva uči da je Marija Majka Božja i bezgrešna Djevica te suotkupiteljica ljudskog roda i posrednica u djelu našeg spasenja. Taj se nauk oslanja na svjedočanstvo sv. Pisma i sv. otaca, koji obrazlažu naširoko njezine riječi »neka mi bude po riječi tvojoj« u smislu sudjelovanja. Tim je surađivala s vječnom odlukom Boga Oca, da od nje porođeni Sin bude Otkupitelj čovječanstva. Stoga ju je Gospodin i odlikovao povlasticom i učinio ju gospodaricom i djeliteljicom mnogih svojih darova. Taj nauk vjerovali su kršćani već u Pracrkvi i tijekom cijele svoje povijesti. Uvijek su se smatrali sretni i ponosni što imaju tako moćnu Majku na nebu.

Mariji su posvećene mnoge stranice u povijesti Crkve, a obredi i molitve pokazuju koliko se kršćani diče svojom nebeskom Kraljicom. Mnoga su svjedočanstva o tome tijekom duge povijesti Crkve.

Marija je izrekla proročanske riječi u Elizabetinoj kući svojom pjesmom: *Veliča duša moja Gospodina.* Nakon odavanja hvale Bogu nastavila je: Evo od sad će me zvati blaženom svi naraštaji (Lk 1,48). Svi je narodi katoličke Crkve zazivlju svaki dan tim riječima: ujutro, u podne i navečer. Od najstarijih vremena pa sve do danas Marija je bila ponos i dika svih svojih sinova i kćeri. Već prve slike u katakombama svjedoče nam da su se prvi kršćani ponosili što imaju Mariju za svoju majku i odvjetnicu na nebu. Svi vijekovi do sada posvetili su joj svoj um i svoje sile da ju uzveličaju i proslave. I pojedinci i narodi zajedno uvijek su

se ponosili što mogu proslaviti Mariju ili pjesmom ili govorom ili učenom raspravom. Bezbrojne su joj hvale iskazane širom kršćanskog svijeta. I veliki plodovi znanosti i umjetnosti njoj su posvećeni: pjesništvo i glazba, slikarstvo, kiparstvo i graditeljstvo.

Svi kršćani koji poštuju Mariju posvjedočili su da je ona njihovu srcu uvijek bila ponos i dika i da su je u svemu proslavili što je ljudski um, jezik i pamet mogao zamisliti, učiniti i izreći. Stoga nastojmo i mi svojim slabim silama proditi je i proslaviti. Ako joj ne možemo posvetiti plod svoga uma i srca, poput velikih znanstvenika i umjetnika, podignimo joj dični spomenik ljubavi i poštovanja u čistom i poniznom srcu.

Poticajni primjer

Glasoviti obraćenik Truckovel bio je rođen u anglikanskoj obitelji. U šestoj godini, družeći se s katoličkom djecom, nauči moliti Zdravo Marijo. Kad je to očitovao pred majkom, ona ga je ukorila i zaprijetila da nikad više ne izgovara to praznovjerje.

Nakon nekoliko godina, kad je posjetio sa svojim roditeljima anglikansku crkvu, pristupi stalku na kojem je bilo sv. Pismo. Otvori baš Lukino evanđelje i pročita ono mjesto o navještenju. Tamo stoji anđelov pozdrav Mariji: *Zdravo Marijo...* Mladić odmah upozori na to majku: kako može biti praznovjerje ono što stoji u sv. Pismu. Majka mu nije znala odgovoriti. Otada je potajice molio Zdravomariju.

Kad mu je bilo 15 godina, namjeri se u Lukinom evanđelju na one riječi: »Evo svi će me narodi zvati blaženom«. To je rekao svojim kolegama koji su inače držali svetim što piše u Bibliji.

Kad je odrastao, obratio se na katoličku vjeru. Poticao je i sestru na to, ali ne htjede. Kad su joj djeca obolila,

pozvao ju je da mole zajedno: Zdravo Marijo. Djeca ozdrave.

Truckovel postade svećenik i misionar. Uvijek je zahvaljivao Mariji za milost obraćenja i prave vjere.

30. svibnja

MARIJA JE KRALJICA NEBA I KRUNA SVIH SVETIH

U Ps 44,20 stoji »sjedi kraljica o desnu tvoju«. Crkva ovo primjenjuje na Mariju jer priznaje da je ona po smrti postala kraljicom na nebu. Tu nam istinu Crkva predstavlja u petom otajstvu slavne krunice. Isto pjeva na blagdan Marijina uznesenja: Uznesena je sv. Bogorodica nad anđeoske korove u nebesko kraljevstvo.

Tri su stvari nerazdjeljivo potrebite da sačinjavaju kraljevsko dostojanstvo: veličina, moć i dobrota. Razmišljamo li danas o Mariji okrunjenoj na nebu, uvjerit ćemo se da je ona zbilja velika Kraljica, moćna i dobra i radi toga je bila uzvišena nad sve anđele i svete.

Veličina se ne služi ni bogatstvom ni raskošnim življenjem već samo krepostima i odlikama uma i srca. Marijine su kreposti velike i nadmašuju sve što je čovječanstvo učinilo kreposnog i savršenog. Zato jer je ona zaslužila da bude kraljicom neba. Svi stari patrijarsi bili su veliki likovi u SZ-u. Njihova je vjera bila veliki uzor budućim naraštajima. No svi oni poštuju Mariju, svoju kraljicu, kraljicu patrijarha. Ona je kraljica proroka, kraljica mučenika.

U Ime Marijino raduju se svi kori anđeoski, drhću paklene sile, jer vide u njoj moćnu Kraljicu, kojoj nebesa i zemlja pjevaju slavodobitne pjesme. I dobrota Marijina zaslužila je da bude okrunjena kraljicom na nebu, jer su sva bogatstva milosti i moći postavljena u njezine ruke za dobro čovječanstva. Ona to blago prosiplje svojoj djeci na zemlji kao dobra i milostiva mati. Rado oprašta svima, moli za

grešnike, traži za njih zaštitu i milosrđe kod Boga i u svojoj dobroti nikad ih ne ostavlja.

Dostojno je dakle bilo da Marija bude okrunjena Kraljicom neba i nebeskog dvora. Tu njezinu slavu i uzvišenost vidio je Ivan Apostol u svom progonstvu na otoku Patmosu, kad je nadahnut od Boga pisao ove riječi: »Žena ogrnuta suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi kruna od zvijezda« (Otk 12,1).

Ta kruna kojom je Otac okrunio svoju kćerku, Sin svoju majku, a Duh Sveti svoju zaručnicu, mnogo je ljepša i divnija od dragog kamenja, i od svih pa i najsjajnijih zvijezda neba. Što je svjetlo dana spram sunca Pravde u kojega se zrake ovila Marija? Mjesto mjeseca, anđeli su i svi nebeski duhovi pod njezinim nogama i njezino je prijestolje uzvišenije od svih anđeoskih prijastolja. Kao što je na zemlji bila puna milosti i blagoslovljena među ženama, tako je u raju puna slave i sjaja, blagoslovljena od svih svetih zborova rajskih duhova. Marija ne samo što je kraljica neba nego je još i kraljica svih svetih na nebu. Ona je njihova kruna i njihovo veselje.

U njoj su sabrane kreposti svetih i zato je bila okrunjena nad svim svetim i blaženim. Sveti Bazilije kaže: »Kao što svjetlost sunca nadilazi sjaj i svjetlost zvijezda, tako i slava Božje Majke natkriljuje slavu svih blaženih«. Marijina svetost i njezino materinstvo zaslužile su da budu uzvišeni nad sve nebeske zborove. Stoga joj je i Crkva posvetila u litanijama posebni naziv: kraljica svi svetih. I sv. Toma kaže: »Budući da Marijine zasluge natkriljuju sve ostale, trebalo je da ona bude uzvišena nad sve nebeske redove«.

Dok bude svijeta i vijeka, svi će je vjerni sinovi poštivati kao majku i kraljicu. Naša je nada i utjeha da u vječnosti i mi budemo dionici slave kod svoje Majke, moćne nebeske Kraljice. Moramo joj se u tu svrhu utjecati u zagovor.

Godine 1858. ukazala se Gospa maloj Bernardici u Lurdu. Župnik je bio oprezan i nije olako vjerovao riječima male djevojčice. Naredio joj je da upita gospođu kako joj je ime. I Gospođa je rekla na upit Bernardice: Ja sam Bezgrešno začeće. Bernardica nije shvatila te riječi, ali ih je nastojala zapamtiti i stalno ih je ponavljala sve dok nije došla župniku. Njemu je rekla riječi koje je čula od Gospođe: »Bezgrešno začeće«. Župnik je problijedio i protrnuo, znao je i razumio. Otada je stao u obranu Bernardice i zauzimao se za izgradnju mramorne crkve u blizini spilje, kako je to i Gospa željela.

Godine 1864. bilo je veliko slavlje u Lurdu. Na čelu mnoštva hodočasnika bilo je oko 400 svećenika i biskupa. U procesiji su nosili Gospin kip, izrađen prema opisivanju Bernardičinu, i postavili ga u udubinu pećine u kojoj se Gospa ukazala. Danas je to stjecište milijuna hodočasnika iz čitavog svijeta.

31. svibnja

ZAVRŠETAK MARIJINOG MJESECA

Evo nas na svršetku lijepog mjeseca svibnja. Danas je zadnji dan radosne svibanjske pobožnosti. Kako je milo i ugodno bilo slaviti zajedno s Kraljicom svibnja, našom nebeskom Majkom svibanjske pobožnosti. Mirisno cvijeće kitilo je svaki dan njezin oltar. Donosili su ga odrasli, djeca i svi župljani. Zajedno s cvijećem prinosili smo Mariji svoje molbe, prošnje, nevolje i tegobe. Od nje smo molili milost pokajanja, obraćenja i života u zajedništvu s Kristom. Danas joj zapjevajmo od srca pjesmu zahvalnosti za sve što nam je učinila, Njezin zagovor nikad ne prestaje. Ta ona je i uznesena na nebo da s neba prosipa obilje milosti isprošenih od njezina Sina i našeg Gospodina!

Upravo sada kad je u raju, okrunjena za Kraljicu neba i zemlje, ona svojim širokim srcem obuhvaća cio svijet. Zauzima se za potrebe svih kršćana. Tko bi znao sve milosti koje su njezinim zagovorom udijeljene na zemlji. Tko je tolikim grešnicima dao milost da ostave opaki život, da se svide i obrate? Marija, utočište grešnika. Tko je pomagao Crkvi u raznim krivovjerjima, zabludama? Marija, Kraljica i odvjetnica naša. Po svim crkvama cijeloga svijeta ističu se zavjeti i bezbrojni spomenici koji iskazuju toplu zahvalnost Mariji. Svi narodi, svi jezici puni su najdublje ljubavi prema Bl. Dj. Mariji. Takvo poštovanje odavali su joj od davnine njezini vjerni sinovi, to čine i danas sva njezina djeca. Neprestano se ispunjaju njezine proročanske riječi: *Evo od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.*

Sve je to Marija zaslužila od svoje djece, jer im je kao Majka uvijek ljubezna i milostiva i prosiplja na njih svaki dan bezbrojne svoje milosti. Ona nas želi jednom na svr-

šetku našeg zemnog života vidjeti sa sobom u raju. Zalog za to nam je u postojanju pobožnosti što je prema njoj imamo na zemlji. Kada pak dođemo tamo, onda će biti ispunjene naše i Marijine želje i zasićena naša čuvstva. Nikad više nećemo izgubiti Boga – vječno dobro – kao nagradu za svoja dobra djela, a njegova će nas majka obasuti svim milinama rajske čestitosti i zaogrnuti vječnom ljubavlju.

Stoga, da budemo sigurniji za svoje spasenje, uredimo svoj život prema tim željama što ih Marija želi. Uz čvrstu vjeru i vršenje Božjih zapovijedi, ljubimo molitvu, samozataju i poniznost. Svaki dan preporučujmo naše potrebe moćnoj Majci i zazivajmo ju u svim potrebama i nevoljama svoga života. Ni u teškim nesrećama i osamljenosti, napastima i kušnjama ne očajavajmo, ne malakšimo! Pouzdano se obratimo Mariji i ona će nam pomoći.

Danas, zadnji dan njezina mjeseca, nemojmo se udaljiti od njezinog oltara nego joj zavjetujmo sve svoje dobre odluke, zahvaljujući joj za sve što smo od nje primili ovog mjeseca i cijelog života.

Danas, sigurno, milijuni kršćana uzdižu svoj vapaj, molitvu, pozdrav i pjesmu Kraljici svibnja. Danas zanosno vape: Zdravo, Majko milosrđa, slasti i ufanje naše! To se ima nastaviti kroz sve dane do svršetka svijeta. S tim će zazivom dolaziti u naše duše svakodnevno sunce koje će razgoniti tmine. S nama će klicati Mariji sve cvijeće, potoci i rijeke, sve stvorenje klicat će Kraljici neba i zemlje: O Marijo, ti si Kraljica neba i zemlje, Majka Božja i Majka naša.

O Marijo! Ljubezna naša majko. Kako je lijepo tvoje slavlje na zemlji, a još ljepše ono na nebesima! Lijepo je tvoje prijestolje na kome sjediš u blaženoj domovini, ali znamo da tražiš još jedno drugo prijestolje u kojem želiš kraljevati, a to je naše srce. Evo, mi ti ga posvećujemo i prikazujemo. Neka budu svi kucaji i ganuća tebi posvećena ovdje na zemlji, da po smrti našoj budemo dostojni pjevati ti hvale u nebu kroz svu blaženu vječnost.

DOSTUPNE KNJIGE O MARIJI

UZ MARIJINU ZAŠTITU (A. M. Weigl). Kršćani su se često utjecali Gospi za pomoć u svojoj nevolji. Čine to i danas. Knjiga je svjedočanstvo o uslišanim molbama koje su joj vjernici upućivali. Ona ih je zagovorom kod svoga Sina, Krista pomogla.

FATIMA DA ILI NE? (Y. Ivonides). Ova knjiga iz pera vrsnog pisca predstavlja svojevrsni biser u hrvatskoj marijanskoj literaturi. Najljepši prikaz fatimskih događaja na hrvatskom.

LURD. Susret neba i zemlje (B. Nagy). Sažet i iscrpan prikaz Gospinih ukazanja u Lurdu 1858. djevojčici Bernardici. Knjiga je prikladna za razmatranje i obavljanje devetnice uoči Lurdske Gospe.

DEVETNICA GOSPI OD SVETE KRUNICE (Ch. V. Lacey). Mala knjižica. Sadrži kratka razmišljanja i ilustracije uz svako otajstvo svete krunice. Veoma je draga kršćanskom puku. Prevedena je na mnoge jezike i raširena u milijunima primjeraka. I naš je narod rado čita uz molitvu Gospine krunice.

GOSPI DRAGOTINSKOJ (I. Zirdum). Opis Gospinog dragotinskog svetišta nedaleko Đakova, bisera Đakovštine. Knjižica sadrži poticaje, upute i razmatranja koja bi imala pomoći hodočasniku da što djelotvornije obavi svoje hodočašće i po Mariji dođe k Isusu Spasitelju.

ISBN 953-208-004-X